

L. 10. Taur. intellectus, lib. 2. q. 73. num. 6.
 L. 2. tit. 15. part. 1. dispositio loquens in successione reg. procedit etiam & debet seruari in successione maioratus eiusdem regni, lib. 2. q. 80. n. 2.
 L. 40. Taur. procedit non solum, quando decedit primogenitus, sed etiam si abdicet a se ius primogeniturae, vt hic lib. 2. q. 80. n. 4.
 L. 40. Taur. procedit etiam in vinculis & maioribus particularibus tertij & quinti ib. n. 6.
 L. 40. Taur. procedit etiam in annuuario defunctorum cum clausulis maioratus facti, ib. n. 9.
 L. 24. Taur. est iusta rationique conueniens, lib. 2. q. 81. num. 1.
 L. 46. Taur. an procedit tantum in expensis factis in bonis maioratus in ea nominatim expressis, vel etiam extendenda sit ad expensas factas in omnibus aliis rebus maioratus: lib. 2. q. 82. n. 1. cum seq.
 L. 46. Taur. non est correctoria iuris communis sed potius declaratoria, sicut cetera lib. Taur. ib. n. 1.
 L. 45. dum loquitur de expensis in domibus maioratus factis, an restringenda sit ad domos tantum principalis habitacionis maioratus possessoris, an vero extendenda sit ad omnes domos eiusdem maioratus, lib. 2. q. 84. n. 1.
 L. 46. Taur. non procedit, quando expensa est magna, ex ea que resultat notabilis utilitas perpetua successoribus maioratus, ib. n. 3.
 L. 46. Taur. an procedat in preiudicium creditoris facientis dictas expensas, lib. 2. q. 84. n. 1.
 L. 46. Taur. procedit etiam in vinculis & maioribus factis abiq; regia facultate, sed auctoritate legitima, & his deficientibus omnium bonorum, lib. 2. q. 85. n. 1.
 L. 41. Taur. remedium procedit etiam in vinculis & maioribus factis absque facultate Regia, sed auctoritate legitima huius regni, lib. 2. q. 86. n. 1.
 L. 46. Taur. procedit etiam in annuuario defunctorum & patronatibus, quando iure maioratus relinquuntur, lib. 2. q. 87. n. 3.
 L. 49. Taur. habet locum etiam in bonis, que vinculantur iure maioratus pro annuuaris & patronatibus, lib. 2. q. 86. n. 2.
 L. 45. Taur. remedium an competat ventri excludo masculo secundo vocato, quoties a maioratus successione excluditur omnino femina, lib. 2. q. 87. n. 1.
 Lex generaliter loquens an comprehendat minores & personas priuilegiatas, lib. 2. q. 88. n. 3. & 4.
 L. fori non sunt proprie leges, sed prius quoda scribere consuetudines, ac proinde per eas non est iudicandum, nisi quatenus vsu & consuetudine fuerint recepta, lib. 2. q. 93. n. 2. & ideo alleganti pro se leges fori incumbit onus probandi eas esse vtitas, non vero neganti, ib. n. 3.
 L. 16. Taur. hodie l. 7. n. 6. Nou. Collect. Reg. ratio, li. 2. q. 118. n. 12.
 L. 68. Taur. alius intellectus Ludouic. Mexia refertur atque improbat, ib. n. 3.
 L. 68. Taur. tertius intellectus, Alborno refertur, & in pluribus carpitur, ib. n. 4.
 L. 66. Taur. statum obseruatur in praxi, vbi census perpetuus constituitur absque redimendi pacto, & res super qua constituitur est, ipsius erat, qui pensionem annuam sibi solum fore curauerat, ib. n. 110. procedit etiam ipsius l. dispositio in censu emphyteotico perpetuo redimibili, ib. n. 11.
 L. 69. tit. 5. part. 5. intellectus, lib. 2. q. 169. n. 4. & 5.
 Leges penales non videntur obligare in conscientia ante condemnationem, lib. 2. q. 180. n. 2.
 Lex debet esse possibilis, hoc est, vt possit obseruari

ab illis, quibus datur, ibid. n. 3.
 Lex humana secularis tunc obligat in conscientia, quando constat de intentione legislatoris id volentis, ib. n. 10.
 Leges penales non tantum obligant ad penam sed etiam ad culpam, vel venialem, vel mortalem, vt in exemplis hic positis, ib. n. 23.
 Lex nulla prorsus est penalis, que non obligat ad culpam, nisi contrarium constet de intentione legislatoris, ib. n. 24. vnde falsum est diuerbium commune, habens nullam l. penalem obligare transgressorem eius ad aliquam culpam, ib. n. 27.
 Lex penalis duplex est vna pure penalis, alia mixta, & vtraque ad culpam obligat, ib. n. 33.
 Leges Regias taxantes preta frumenti, magno & miro ingenij artificio & consideratione conditas suis se ostendunt, ib. n. 38.
 L. tit. 25. lib. 4. Noua Collect. Reg. ibi, *Se tanqua vespere a lo que saliere y ostaro el grano*, & intelligitur in horreo, vel foro publico, lib. 2. q. 182. n. 6. & n. 11. alius intellectus eiusdem l. assignatur per Mexiam refertur atque improbat.
 Legitimari debet persona actoris, iudicis, & rei, sicque de mandato constare, etiam si sola facti veritate inspecta procedendum sit, lib. 1. q. 101. n. 2.
 Legitimus ex rescripto principis bene admitteatur retractum, lib. 2. q. 155. n. 4.
 Legitimus an & quando quis presumat, late libro 2. quest. 112. per tot.
 Legitimus vel naturalis quis non presumitur, quando est in possessione, vel quasi, nobilitatis, vel alterius rei, cuius commune resistit, lib. 2. q. 112. n. 10.
 Læso contra dimidia iusti pretij in emtore læso que dicitur, magna controversia est inter auctores ac diuersitas inter l. Partite: verum ea sententia expedita hodie est & tenenda, vt tunc dicitur læsus emptor vltra dimidium iusti pretij, cum pro re iusto pretio valente decem dedit, idem emptor plus quindecim, lib. 2. q. 133. n. 2.
 Læso vltra dimidium iusti pretij in venditore decepto contigit quoties pro re, qua iusto pretio valet decem, minus quinque dantur, & sic de similibus, lib. 2. q. 111. n. 1.
 Læsonem vltra dimidium actor bene probans obtinere debet, licet ex probationibus rei obsecutur probatio eiusdem actoris, lib. 2. q. 139. n. 3.
 Libelli oblatio quando sufficit absque intimatione, & quando non, lib. 2. q. 89. n. 3.
 Libertinus potest esse notarius, lib. 1. q. 137. n. 4.
 Licentia ordinarij an omnino sit necessaria ad hoc vt mulier possit secundo nubere, lib. 2. q. 8. n. 9.
 Licentia Regis data ad alienanda aliqua bona maioratus, an expirat morte concedentis, lib. 2. q. 74. num. 1.
 Licentia & facultas testandi concessa Episcopo à Papa, non expirat morte concedentis, lib. 2. q. 75. n. 2.
 Licentia & facultas Episcopo concessa ad testandum ob benemerita, vel seruitij, vel ad pias causas, tranfit in vim contractus, ac per consequens reuocari non potest, nisi ex iusta causa, ib. n. 6.
 Licentia an sint immunes à contributionibus, lib. 1. quest. 11. n. 4.
 Licentia laureati in qualibet quatuor Vniuersitatum de quibus hic, ad hoc, vt gaudeant exemptione à tributis, an requiratur quod actu legant, doceant, vel saltem officio aduocacionis vel iudicis vrantur, vel sufficiat sola gradus prærogatiua, lib. 1. q. 22. nu. & ib. n. 3. praxis refertur, cetera tamen priuilegia professoribus à iure concessa non sunt cori esta ibidem num. 2.

De saneamento, in exsequutionibus hodie cessat, ib. num. 6.
 Fideiussor potest retinere iure optimo pecunia quam à debitoro pro vadimonio accipit, dummodo vltra dimidium deceptio non contingat, lib. 2. q. 142. nu. 3. hoc fallit quoties inspecta qualitate & conditione debitoris nullum ex fideiussione imminet periculum, ib. nu. 4.
 Fideiussores dati ab his qui non conueniuntur vltra quam facere possunt, regulariter in solidum tenentur, & sui principalis priuilegium non habent, quia illud est personale, eadem q. n. 59. & 47.
 Filius vel alius heres ex testamento, vel ab intestato, si recta via bona ad se pertineant, potest propria auctoritate ea occupare dummodo ab alio non sint possessi, lib. 1. q. 79. n. 1.
 Filius absens tempore mortis patris reuersus inueniens fratrem possidere, potest propria auctoritate ingredi possessionem bonorum patris, ib. nu. 2.
 Filia ante 25. suæ ætatis annus nubens sine licentia & consensu patris, de hoc exheredari, lib. 2. q. 1. n. 1. non potest ob hoc exheredari, lib. 2. q. 1. n. 1.
 Filia de iure canonico potest nubere nubere sine licentia & consensu patris, ib. n. 3.
 Filia iniuria parentum oppressa, ne esm dotarent, vel alia ex causa nubens clandestine digno, non puniendâ rigore l. 49. Taur. ac si absque vlla causa id fecisset, ib. nu. 18.
 Filius matrimonium clandestinum contrahens potest à patre ob hoc exheredari, lib. 2. q. 3. nu. 1. idem in filia vidua matrimonium clandestinum contrahente, ib. nu. 2.
 Filia turpi & ignobili viro nubens etiam ante 25. annu ætatis suæ, iure canonico exheredari non potest à patre, lib. 2. q. 5. nu. 2.
 Filius vel filia per matrimonium & velationem habeatur pro emancipato in omnibus & per omnia, & sic in fauorabilibus & odiosis, lib. 2. q. 9. n. 1.
 Filius vel filia, ad hoc, vt per matrimonium habeatur, pro emancipato, duo requiruntur copulatiue à l. Regia, lib. 2. q. 10. n. 4.
 Filius tenetur cõferre vestes & ornamenta pretiosa exstantia, quæ pater eius tradidit suæ nutui, hoc est sponse sui filij, non vero quotidianis, lib. 2. q. 10. n. 1. sed in pretiosis collatio fiet, non secundum valorem qui erat tempore traditionis, sed tempore quo conferuntur, ib. nu. 2.
 Filij exheredatio an hodie, extante l. 1. Delos testamentos, tit. 4. lib. 6. Noua Collect. Reg. sustineatur absque aditione hereditatis, que ad id iure communi requiritur, & non requiri probatur, lib. 2. q. 32. n. 1.
 Filij familias an de tertia parte bonorum: de qua possunt testari stantibus parentibus, possint plane & libere disponere, non solum respectu proprietatis, sed etiam vsufructus, lib. 2. q. 49. n. 2. & nom. seq. negatur.
 Filius ingrediens religionem, potest testari sine præiudicio vsufructus patris, lib. 2. q. 40. nu. 3. idem est in filiofamilias effecto clerico, ib. nu. 4.
 Filia per contractum inter viuos, ex causa matrimonij non solum non potest meliorari in tertio & quinto sed neque etiam in aliqua parte ipsius, lib. 2. q. 63. n. 3.
 Filius exclusus facultate Regia ad faciendum maioratum concessa, assignatis sibi sibi sibi seu dote competenti, tanquam extraneus censendus est, lib. 2. q. 67. num. 2.
 Filiorum appellatione in fauorabilibus continentur filia femina, lib. 2. q. 80. nu. 4.
 Filia vitimi possessoris maioratus, ipso mortuo relicta vxore pregnate, in dubio mittenda est in possessionem

nem maioratus ex l. 40. Taur. donec confiteri, an mater grauida masculum pariat, quoties femina in eodem maioratu tantum excluditur propter masculum eiusdem gradus, secundum Pelaez, lib. 2. q. 37. n. 4. nos vero contrarium affirmamus, ib. n. 5.
 Filia vitimi possessoris maioratus ueda atque conferuanda erit in possessione ipsius, atq; in iudicio possessorio obtinere debet, quoties masculus remotioris lineæ ac gradus eam excludere præterdat, cum femina hoc casu deficientibus masculis eiusdem lineæ habeat pro se ius commune, ib. nu. 6.
 Filiorum appellatione in materia maioratus Hispanorum continentur nepotes & alij omnes descendentes in infinitum, lib. 2. q. 62. n. 4.
 Filio masculo deficiente legitimo succedit in bonis donatis à Rege Henrico filia femina legitima, ib. n. 5.
 Filij familias an possint libere testari de bonis Castrensibus, vel quasi Castrensibus, præteritis, vel exhereditatis patentibus sine metu querelæ, lib. 2. q. 96. n. 1. & per totam.
 Filij familias non potest facere maioratum ex bonis Castrensibus, vel quasi Castrensibus absque Regia facultate vltra tertium bonorum, stantibus parentibus, ib. n. 3.
 Filius potest dispendere de tertio bonorum suorum etiam vbi fuerit fortis consuetudine reboratus, vt bona redeant ad truncum vel radicem, lib. 2. q. 99. n. 1.
 Filius legitimus & iustus est qui vsque ad mensem decimum suum nascitur, & non vltra lib. 2. q. 100. num. 3.
 Filius editus exfecto ventre matris, dicitur natus & rumpit testamentum, lib. 2. q. 10. n. 4.
 Filius exfecto ventre matris extrahit succedit in maioratu, & facit proximitatem & gradum, dum modo in eo concurrant que habentur in l. 13. Taur. ib. n. 6.
 Filius extractus de ventre matris, dicitur natus & comprehenditur statuto, vel testatoris verbis loquentis de nascituro vel nato, ib. nu. 7.
 Filius clerici in sacris constituti an succedat matri, lib. 2. q. 102. n. 1. cum seq.
 Filij omnes succedunt matri non illustri, nisi sint nati ex damnato coitu, ib. nu. 2.
 Filij clericorum si sint fratres vterini, an sibi inuicem succedant ab intestato, vel an ipsi consanguineis ex parte matris, & contra consanguineis succedatur, lib. 2. q. 103. n. 1. cum seq.
 Filij clericorum in minoribus constitutorum, habentium tamen beneficium Ecclesiasticum, an patri & matri succedant, lib. 2. q. 104. n. 1. cum seq.
 Filij nati ex muliere adultera, an dicantur nati ex damnato & punibili coitu, arctata, l. 9. Taur. ad hoc, vt succedere non possint matri ex testamento neque ab intestato, lib. 2. q. 105. n. 1. cum seq.
 Filij adulterini nihil peccauerunt in crimine adulterij partis, ergo neque pena digni sunt, ib. n. 6.
 Filius adulterinus non legitimitur per subsequens matrimonium etiam interueniente ignorantia parentum, ib. n. 9.
 Filius spurius habens alias vnde competenter se alar. non potest compellere patrem, nec ipse volens poterit quintum relinquere vel prestare pro alimentis, lib. 2. q. 10. nu. 3.
 Filius milium Alcantaren. & sancti Jacobi de la espada, atque Calarraue concepti ex muliere soluta, an sint & dici possint naturales, lib. 2. q. 111. n. 1. cum seq. [bare, ib. nu. 2.
 Filij in dubio an presumentur spurij vel naturales, lib. 2. q. 113. nu. 1. cum seq. [bare, ib. nu. 2.
 Filius agens allegans se esse naturalem, teneat id pro-

I N D E X.

Filius regis & possessor bonorum allegans se esse natura-
lem, actor esse spurium, non tenetur
probare esse naturalem, quia talis hoc casu presu-
mitur, sed aduersario incumbit onus probandi
contrarium, lib. nu. 4.
Filius qui est in possessione bonorum que sine legiti-
mitate possidere non potest, allegans se esse legiti-
mum, actor esse spurium, presumitur legi-
mus nisi contrarium probetur: secus si actor non
fateatur esse filium defuncti, sed ab eo tanquam in-
iusto de iure petat prædict. bon. lib. nu. 5. & 7.
Filius in dubio an presumatur naturalis in casu l. 10
Taur. vel spurium, ib. nu. 8.
Filia carens descendens non potest in frandem
disponere de bonis que suis constante matrimonio
in præiudicium patris, bene tamen poterit à prin-
cipio fraude cessante renuntiare lucris futuris, lib. 11
q. 127 nu. 4.
Filius heres parus non admittitur ad reuocandam a-
lienationem à patre factam, lib. 2 q. 149 nu. 2.
Filius naturalis, & sic bastardus, an admittatur ad
retractum iure sanguinis, quod admittitur, lib. 2 q.
155 nu. 1.
Filius bastardi est de iure non continentur sub nomi-
ne familie & cognationis, nec liceat eis arma suorum
prædecessionum portare atque deferre, aliud tamen
est de consecratione, iuxta quam bastardi nobilitas
& illustriam maxime magnatum sunt nobiles, lib.
2 q. 150 nu. 1.
Fiscus an a rege regi præferatur coniugi in successio-
ne defuncti descendens, ab intestato abiq; de-
scendentibus ascendens, & collateralibus, lib. 1 q. 113
Forma procedendi contra absentes delinquentes de iu-
re regio, & de pluribus questionibus, in proposito,
lib. 1 q. 72 cum pluribus questionibus sequen-
tibus.
Forma prædicti procedit etiam contra minores, lib. 1
q. 76 nu. 1.
Fondus emtus ex pecunia viri constat matrimonio,
an sit mariti vel communis, lib. 1 q. 117 nu. 1 & 2.
Fundo vnius coniugis permutato cum altero fundo con-
stante matrimonio hic fundus erit illius coniugis,
cuius erat prius permutatus, ib. n. 2.
Fur simplex an & quando gaudere debeat immunitate
Ecclesiastica lib. 2 q. 1 nu. 20 cum sequentibus ubi quod
cessante consuetudine in contrarium legitime præ-
scripta gaudere debet, & an hoc procedat, etiam si far-
rem sacro alibi oblatam, intra Ecclesiam contracta-
uerit, b. nu. 1. & ib. nu. 22. publicus latro quis dica-
tur, ut is Ecclesiastica immunitate non gaudeat.
Furtiva vel plura facta committens ad Ecclesiam con-
fugens, ab ea extrahi potest, q. 1. nu. 12.
Furans modicum non peccat mortaliter, sed venialiter,
lib. 2 q. 18 nu. 10.
Furtum non committit qui tempore necessitatis se &
animal suum fatuat de fructibus terre alterius, sed
& alia plura ratione necessitatis concessa referuntur
lib. 2 q. 80 nu. 5.
Funeris impensa, & legata gratiosa deducenda de quin-
to bonorum & non de corpore hereditatis, & quando
testator inter liberos ac descendentes testatur:
secus si inter extraneos, lib. 1 q. 70 nu. 1.
Funeris impensa & legata gratiosa deducitur ex ter-
tio bonorum stantibus ascendentibus legitimis
tantum, lib. 1 q. 71 nu. 1.
Funeris impensa an præferatur creditoribus habenti-
bus hypothecam, quando quintum bonorum defun-
cti stantibus descendentibus legitimis, & tertium
stantibus ascendentibus legitimis tantum, non suf-
ficit pro ipsa solvenda, lib. 2 q. 71 nu. 1.
Funeris impensa necessaria præferatur iure communi-

tatis hypothecis, ibi nu. 2.
Funeris impensa non præferatur deposito quod existat,
quia est de his rebus, que non consistunt pendere,
numero & mensura, ib. nu. 4.
Funeris impensa necessaria pro sepeliendo corpore
defuncti, quando quintum vel tertium ipsius
non sufficit, respectu præferatur & deducitur ante
omne æs alienum, etiam si pro eo competat ta-
cita, vel expressa non hypothecis impensa præ-
cisa nec necessaria, in n. 5.
Fraus aduersus iurisdictionem seculari præsumitur
si quis post delictum commissum ante susceptum
ordinem Ecclesiasticum fuerit accusatus, vel denun-
tarius, aut sane infamatus, lib. 1 q. 5 nu. 5.
Fraus magna occasio daretur, si liceret & bona æsti-
mata offerre pro donatione in soluto fortis princi-
palis census & reddituum decursorum, de qua fran-
de agitur, q. 143. lib. 1 n. 8 & 13.
Fraus in proposito in vniuersu presumitur ex eo quod
post crimen commissum timore iurisdictionis se-
cularis, quis ordinem seculari suscepit, ib. n. 9.
Fratres tributarii non liberantur à contributione onerum
pro suis partibus, si habeant patrimonium vel
fundum communem cum alio fratre clerico, lib. 1 q.
6 nu. 8.
Fratres spurij vterini nati ex non damnato coitu, sibi
in vicem succedunt, lib. 2 q. 103 n. 2 cum seq.
Frangere ieiunium ob mortuum mortis à tyranno com-
minatæ nulla est culpa, nisi tyrannus in contentum
legis id cogeret, tunc enim tenetur Christianus
potius mori, lib. 1 q. 108 n. 6.
Fructus rei legatæ hodie arcenta, lib. 1 Delos testamen-
tos, tit. 4 lib. 5 Nou. Coll. Reg. quamvis iure com-
muni satis controuersum esset, à quo tempore de-
berentur, à tempore mortis testatoris debentur,
2 q. 33 nu. 1.
Fructus cum re vendita, an sint restituendi cum con-
tractus rescinditur ratione l. 30. §. 1. de dimidiam
iusti pretij, lib. 2 q. 114 n. 1 cum seq.
Fructus pendentes inter immobilia reponuntur, lib. 2
q. 158 n. 2.
Fructus pendentes venditi retrahi minime possunt
iure sanguinis, ib. n. 3.
Fructus pendentes fundi venditi ad emptorem pertinent,
nisi aliud conuenierit inter contrahentes, lib. 1 n. 7.
Fructuum pendens non fit diuisio inter emptorem
& sanguineum retrahentem: sed ad hunc inte-
gri pertinent, ib. n. 8.
Fructus nati post venditionem non veniunt nisi à tem-
pore litis contestationis, vel moræ, tanquam in-
terelle petantur, ib. nu. 9.
Frumentum an carius vendi possit quam Regis prag-
maticis taxatur pro cauendo damno, id est, pro eo
quod vere & realiter constat habita enim ratione
laboris, industriæ & administrationis atq; depor-
tationis, lib. 2 q. 180 n. 8 & 30. cum seq.
Frumentum tempore abundantie non potest vendi
ampliori pretio, quam iusto & communi accidenti,
lib. 1 q. 180 n. 8 & 30. cum seq.
Frumentum vel vinum pessimum vendentes vel cor-
ruptum, quod parum valet plus iusto pretio, quam-
uis infra taxam pragmaticam huius Regni, peccant
mortaliter, & ad excessum iusti pretij restitutionem
tenentur, ib. nu. 15.
Frumentum vendi non potest pro pretio quo existat ru-
stico, si excedat taxam à pragmaticis regis, &
per contrarium non tenetur viliori vendere, si mi-
noris sibi existat, ib. nu. 36 & 33. cum seq.
Frumentum carius comparans quam II. Regis taxatur,
non

I N D E X.

non potest, id eodem pretio vendere petenti, eum
tamen socium facere potest illius emtionis antequam
sibi triticum tradatur, ib. nu. 14.
Frumentum habens ex redditibus suis, vel ex propria
cultura, horreum domus sue potest aliud emere, lib.
2 q. 182 nu. 16.
Frumentum tempore penurie panis pretio taxæ dari
non potest solo modo in aliis mercibus viliori pretio,
quam communi currenti in foro publico estimatis,
nec per contractum innominatum do ut des, id fieri
potest, lib. 2 q. 181, num. 1. cum seq. declarat, ib.
nu. 13. & 14.
Frumentum vendi non potest pretio taxæ, ea pactio-
ne ut emptor etiam ab illo emat rem aliam carius
quam valet communitate, ib. nu. 5.
Frumentum vendens non tenetur restituere oblarum
spote vitra pretium taxæ, alias id non exacturus, vel
si sibi remittatur liberaliter post completam vendi-
tionem & transactam ab iis; fraude & dolo, ib. nu. 1.
G
Abella non debetur ex contractu nullo, lib. 1 q.
129 n. 2.
Gratia non expirat morte concedentis, etiam si solo
verbo facta fuerit à Papa, vel à Principe seculari,
lib. 2 q. 74 nu. 2.
Gratia Papæ si non fiat scriptura, neq; Bulla de ea, non
expirat morte concedentis, lib. 1 q. 75 n. 2.
Gratia facta per Principem, que ipsi soli Principi &
alij præiudicat, in concedentis præiudicium late est
interpretanda, lib. 1 q. 75 n. 3.
Gratia facta Episcopo in præiudicium concedentis,
non est ambiciosa, sed extendenda, ib. n. 4.
Gratia Episcopi [vulgo Reuerendas dictas] ad ordi-
nes suscipiendos non expirat morte concedentis,
ib. nu. 5.
Glossæ in esp. non minus, verb. Reliquandas, de immu-
nitate Ecclesiæ intellectæ, lib. 1 q. 30 nu. 10.
Glossæ fin. in authentica de armis, collat. 6. que tenet,
quod si rebello delinquit in officio, non debet amo-
do id exercere, intellectus, lib. 1 q. 39 nu. 13.
H
Habens penes se instrumentum præsumitur scire
omnia in eo contenta, lib. 2 q. 115 n. 15.
Habens facultatem à testatore eligendi aliquem con-
sanguineum, non tenetur eligere proximiorum, sed
potest eligere remotiorum, lib. 2 q. 67 n. 3.
Heres conuictus à legatariis, negans iustificare bona ad
legatam persolueda, tenetur id probare, quod probat
asserendo, tot esse bona, & non amplius, & qui di-
xerit plura esse, probare tenetur, lib. 2 q. 15 n. 2. Hoc
intelligitur confecto inuentario, ib. n. 4.
Heres socij defuncti vni debet & gaudere lucro socie-
tatis salarie communi nomine societatis emere pro
tempore quatuor annorum ex venditione falis pro-
ueniente, durante eodem tempore, etiam si prædict.
lucrum proueniat post mortem dicti socij, lib. 2 q.
130 nu. 3.
Heres venditoris non admittitur ad retractum, quo-
ties ipse venditor promisit rem tutam & securam
se præstaturum, etiam aduersus retractum consan-
guineorum, lib. 2 q. 149 n. 1.
Heredis institutio indubitabili signo eum demon-
strando valet, lib. 2 q. 41 n. 3.
Heredis institutio facta hoc modo, Instituo heredem
illum, qui continetur in tali scriptura, vel quem
Titius instituit in suo testamento, vel alio simili
modo valet, secus si dicat quem Titius instituit,
lib. 1 q. 41 n. 4.
Heredes clericorum, quibus ex testamento, vel ab in-
testato deseruit hereditas vigore consuetudinis im-

memorialis, & l. Regie, soluti sunt à iustitiis, lib. 2
q. 114 nu. 5.
Hereditatis aditio venientium ab intestato, an hodie
iure Regio requiratur ad valore legatorum eo ca-
so, quo nullus heres institutus sit, vel si institutus
repudauerit, lib. 2 q. 31 n. 2 & per totam questio-
nem concluditur non requiri.
Hereditatis aditio venientium ab intestato, requiritur
ad valore legatorum, quoties legata, vel fideicom-
missa relicta sunt in codicillis, vel cõseruatur virtu-
te clausulæ codicillaris, vel ex alia causa, lib. 2 q. 31
n. 2 quod quomodo procedat, refer. ib. n. 4.
Hereditatis aditio venientium ab intestato, non re-
quiritur ad conseruationem legatorum priorum,
lib. 2 q. 31 nu. 5.
Hereditatis aditio venientium ab intestato, in casibus
in quibus non requiritur ad valore legatorum, sunt
requirendi prius ipsi, quam iudex legata solui præ-
cipiat, an velint adire, nec ne, & praxis procedendi
hoc casu, lib. 2 q. 31 nu. 6.
Hereditas postquam est adita, non representat perso-
nam defuncti sed heredis quia ipse iam effecta est
patrimonium, lib. 2 q. 42 n. 2.
Hereditas habita ab amico ex noua amicicia propter
me cum illo contracta, mihi non adquiritur, lib. 1 q. 120 n. 7.
Hereticus arcento iure canonico, cui est standum, non
potest testari, nec ex testamento capere, lib. 2 q. 39
nu. 10.
Hypotheca tacita cõperit pro arhis promissis, quam-
uis sine prælatione, lib. 2 q. 17 nu. 5.
In Hypotheca tacita veniunt bona presentia & futura,
ib. nu. 6.
Hypotheca cum traditione contracta pro tanto pretio
quod non sit ipse luitiois, inducitur alienatio, lib.
2 q. 115 n. 2.
Hypotheca annuorum reddituum est præcipua funda-
mentum constitutionis censuum, & in eius possessione
habet locum, via executionis, sine excussione aliorum
bonorum principalis debitoris, q. 148 lib. 1 nu. 45.
Homicida proditorius an debeat gaudere immunitate
Ecclesiæ, nec ne, lib. 1 q. 2 n. 2.
Homicida proditorius quis dicatur iure communi &
Regio, lib. 1 q. 2 n. 3. & 4. vbi quando dicatur per in-
sidias homicidium commissum.
Homicidium quando non cogitante, & deliberante, sed
impetu commissum esse dicatur, lib. 1 q. 2 n. 11. & 12.
Idem est quando in ipso actu rixe, vel instantis iusti
doloris, alteriusve affectus animi quis vulneratur
vel occiditur, etiam si rixa paulo ante præcesserit, d.
q. 2 n. 13 procedit etiam si quis ira perterritus est, per in-
sidias, vel industriam occiderit aduersarium, ibid. n.
14, neque hoc casu habet locum quod alias dicitur,
insidiatorem ex proposito carere priuilegio confu-
gendi ad Ecclesiam, ib. nu. 15.
Homicida simplex gaudet immunitate Ecclesiæ, etiam
si culpa, vel dolo, nulla tamen animi delibera-
tione ex intervallo procedente occiderit, lib. 1 q.
2 n. 17.
Hospitale siue eius restor alienans rem sibi relictam
cum prohibitione alienationis, designata persona,
cui applicari debeat, si alienetur, cadet à re sibi reli-
cta, lib. 2 q. 115 nu. 3. & numeris sequentibus, an
hospitali hoc casu vel monasterio alterive causæ
piæ, vel loco pio cõpetat restitutio in integrum ad-
uersus contractum alienationis.
I
Ignorantia qualibet, etiam iuris, excusat à dolo, lib.
1 q. 81 nu. 4.
Ignorantia facti habuisse non presumitur ille, quia alie-
num factum indagare tenetur, lib. 1 q. 144 nu. 4.
M m 3

I N D E X.

Incendio rei alienæ, culpa leui vel leuissima causato, quis non tenetur ad emendam damni, lib. 1. q. 29. num. 6.
 Incestuosus, spiritus, vel natus ex damnabili coitu, nõ potest retrahere iure sanguinis: quia non dicitur certus consanguineus, nec de domo, genere, vel stirpe parentum, lib. 2. q. 155. n. 3.
 Indefinita tunc æquipollet vniuersali, quando est eadem ratio particularium, secus si diuersa, lib. 2. quæ. 83. nu. 2.
 Infamis potest tabellio creari, lib. 1. q. 137. n. 14. contrarium tamen est verius & receptius, vt in n. 23.
 Infamis tunc non potest testari cum à iure specialiter est expressum, lib. 2. q. 39. n. 9.
 Inferior potest addere poenam prohibitioni, & legi superioris, etsi contra ipsius i. statueret non possit, lib. 2. q. 1. n. 14.
 Ingrediens possessionem alterius, auctoritate iudicis incompetentis, an excusetur à penis l. 5. tit. 3. lib. 4. Collect. Reg. & similium, lib. 1. q. 81. per totam, cum sequent. resoluatur negatiue.
 In his quæ sunt introducta ad rigorem iuris conferuandum, non subuenitur personis alias priuilegiatis, vt rustico, mulieri, vel militi, lib. 2. q. 159. n. 4.
 In causis executiuis prima sententia lata contra penitentem executionem, qua in expensis condemnatur, debet exequi, non obstante appellatione, ac si pro eo lata fuisset, q. 146. lib. 1. n. 4.
 In omnibus casibus in quibus appellatio de iure remouetur, ipsa interposita non habet effectum suspensiuum, & iudex à quo absque metu attentatum potest in causa procedere, eadem q. n. 11.
 Innocentia rei, quamuis absentis, querenda & inuestiganda est, lib. 1. q. 76. n. 6.
 Immunitas Ecclesiarum à iure diuino procedit, lib. 1. q. 1. num. 8.
 Immunitate Ecclesiastica an debeat gaudere debitor ad Ecclesia confugiens, dict. q. 1. per totam cum se.
 Immunitate Ecclesiastica an homicida gaudeat vel non lib. 1. q. 2. per totam cum sequentibus, & n. 26. casus singularis in proposito practicus.
 Immemoralis possessio exigendi à subditis aliquas impositiones, an requiratur probationem voluntariæ solutionis, lib. 1. quæst. 2. per totam, resoluatur negatiue.
 Immunitas à collectis Regi debitis non præscribitur minori tempore 40. annorum, priuata vero tempore 10. & 10. ann. lib. 1. q. 87. n. 4.
 Impeditus actum facere in termino statuto, non excusatur, nisi protestetur de impedimento, lib. 1. q. 55. num. 2.
 Impetrans dilationem, non potest eidem renuntiare in preiudicium aduersarij, lib. 2. q. 12. n. 3. Hoc procedit, etiam si concedatur prædict. dilatio iure specialij, lib. n. 4. sed contra, nu. 11.
 Impetrans rescipuum, non potest post productionem ipsius abstinere ab vsu eius, inuito aduersario, lib. 2. q. 22. num. 6.
 Impulsio apud rectores appellatur, quæ sine consideratione per quandam affectionem animi facere aliquid horatur, vt amor, iracundia, ægritudo, violentia & omnia in quibus animus ita videtur affectus fuisse, vt rem prospicere cum consilio & cura non potuerit, id quod fecit, impetu quodam animi potius quam consideratione fecerit, lib. 1. q. 2. n. 11.
 Inquisitores hereticæ prauitatis, an possint cognoscere de crimine quod quis eodẽ tempore duas vel plures uxores habeat, lib. 1. q. 8. n. 1. cum sequent. resoluatur affirmatiue, vbi nu. 2. quod si reus colore aliquo excusetur à suspitione hæresis, consultus fa-

cient inquisitores, si cognitionem hanc iudicibus ordinarijs reliquerint.
 Instrumentum publicum absque clausula guarantee hodie habet paratam executionem, lib. 1. q. 10. n. 1. resoluatur negatiue.
 Instrumentum priuatum confectum tribus testibus, licet habeat vim instrumenti publici, nõ tamen potest exsequi, nisi à parte recognoscatur, lib. 1. q. 121. n. 2.
 Instrumentum priuatum recognitum à patre, an exsequi possit, quando ex ipso constat debitum iam esse præscriptum, lib. 1. q. 124. n. 1. cum sequent. resoluatur negatiue.
 Instrumentum publicum, in quo neque testes neque tabellio faciunt fidem cognatione contrahentium, vt l. Regia requirit, an sit validum ne-cne, lib. 1. q. 144. n. 1. resoluatur cum distinctione n. 3.
 Institutio heredis indubitabili signo est demonstrando valer, lib. 2. c. 41. n. 3.
 Institutio heredis facta hoc modo, Instituto heredem illum qui continetur in tali scriptura, vel quem Titius instituit in suo testamento, vel alio simili modo, valet: secus si dicat, quem Titius instituit, lib. 1. q. 41. n. 4.
 Intellectus à contrario sensu elici non debet contra iura expressa ciuilia vel canonica, neque quando ex hoc sequitur correctio iuris, vel resolutio præuis & absonus intellectus, lib. 1. q. 3. n. 14.
 Intellectus l. 4. tit. 9. lib. 4. Nouæ Collect. Regiæ lib. 1. q. 71. num. 4.
 Interrogatus inique iuris ordine non seruato, vel à iudice non suo, licet non tenetur respondere, etsi coactus responderit, iuste & sine vitio valet ipsum iudicem verbis ex communi significatione ambigui fallere, mentiri tamen nullo pacto debet, alias peccato subditur, lib. 1. q. 60. n. 5.
 Interrogatus simpliciter debeat re actori mille ex causa muri vel alia, & vere quinquaginta debeat, vel aliam, minore tamen perita, quantitatem, an possit totam positionem negare, vel teneatur partem debitam fateri, lib. 1. q. 61. n. 1. referuntur opiniones diuersæ & ib. n. 2. concordia inter supra dictas opiniones assignatur.
 Inventarium bonorum clerici defuncti relinquens heredem laicum, fieri debet post aditam iam hereditatem per curiam seculararem, lib. 2. q. 49. n. 1.
 Inventarium prædict. fieri debet per iudicem secularem, etiam si hereditas adita non sit per laicum, lib. 2. q. 49. n. 3. & praxis hodierna hinc forsitan orta est, vt mortuo prelato corrector ciuitatis bona ipsius in inventario describi faciat, & penes fida custodiam deponat, lib. n. 5.
 Inventarium bonorum defuncti clerici relinquens heredem clericum, & publicatio testamenti ipsius coram iudice Ecclesiastico fieri debet, lib. 1. quæst. 49. num. 5.
 Iudex appellationis & nullitatis reducit in pristinum statum innouata appellatione pendente, eadem qu. num. 16.
 Iudex Ecclesiasticus, coram quo vertitur causa clerici, qui pro se allegauit beneficium cap. Odoardus, minime potest inhibere iudicem secularem, coram quo conueniuntur fideiussores, q. 148. lib. 1. n. 71.
 Iudex quis erit competens aduersus clericos, eorumq; pecora damnum dantis in fructibus alienis, vel pastibus vetitis, vt cogat clericos ipsos soluere penas, ab statutis conciliorum impositas, an Ecclesiasticus vel secularis, lib. 1. q. 4. n. 4. casus practicus in Regali cancellaria Pinciana.
 Iudex cõpetens quis sit aduersus clericos, vt eos compellat contribuere in necessitatibus communibus, hoc est

I N D E X.

hoc est in casibus in quibus ad id tenentur, lib. 1. q. 3. n. 2. cum sequentibus.
 Iudex secularis potest mittere ad rem clerici, quando tribuunt est appropriatum ipsi rei, & inde recipere tributum quia est de sua iurisdictione, sed non potest aliquid facere in personam clerici, lib. n. 2.
 Iudex quis condemnabit clericum armamentarium penis legis Regiæ, an Ecclesiasticus vel secularis, & coram quo hæc pena exigetur, lib. 1. q. 12. num. 2. cum sequent. & nu. 6. ponitur in hoc vera resolutio, nempe respectu captionis armorum iudicem secularem ipsiusque ministrum esse competentes, respectu vero alterius pænæ pecuniariæ, vel correctionis in personam clericum faciendam, Ecclesiasticum tantum.
 Iudex secularis ipsiusq; familia, potissimum debet clericum cum armis deprehensum derinere & consignare suo iudici, vt illum puniat, lib. 1. q. 12. n. 7.
 Iudex secularis potest clericum cum armis post delictum commissum, & declinatoriam oppositam, ad Ecclesia confugiendum, eis in Ecclesia spoliare, secus in laicis, lib. 1. q. 22. n. 8. & 9.
 Iudices & potestates seculares atque concilia popolorum tempore necessitatis imminentes tritici, possunt ipse absque metu excommunicationis sequi triticum, ordem decimarum & aliorum reddituum Ecclesiarum atque personarum Ecclesiasticarum ad provisionem Reipub. lib. 1. quæst. 11. per totam.
 Iudicibus & rectoribus laicis est permittum cogere omnes, tam laicos quam clericos, vt relicto sibi tritico necessario pro sustentatione & alimonia familiarum suarum, reliquum quod habent, gentibus vendant pretio al. Regiæ taxato, ib. n. 2.
 Iudex secularis cognoscit de tertijs regijs quomodo-cunque causa tractetur, siue iure, siue de facto, lib. 1. q. 14. num. 4.
 Iudex ita facit litem suam iudicans contra consuetudinem, sicut contra ius, lib. 1. q. 17. n. 6.
 Iudex alias in competens licet ipse se in competentem pronuntiet, potest condemnare agentem in expensis, lib. 1. q. 20. n. 3.
 Iudex cõpetens, quia iurisdictione sua expirauit, potest condonare in expensis, & declarare appellationem desertam & sententiam transactam in rem iudicatam partem etiam non petente, lib. 1. q. 10. nu. 5.
 Iudex laicus ad effectum pronuntiandi sententiam iustam in causa principali, non tamen ad puniendum clericum talem de periurio vel falsitate, bene poterit cognoscere, an ipse clericus falsum testimonium dixerit, nec ne, lib. 1. q. 24. n. 2. quinimo hoc casu iudex Ecclesiasticus non poterit inhibere secularem quoad examinationem, & cognitionem, & diffinitionem causæ principalis, quæ apud ipsum iudicem secularem tractatur, ib. nu. 3.
 Iudex ad instantiam vnus partis poterit altera compellere, qui omnes meliores aduocatos professum sit, vt aliquos eorum dimittat, & assumat aduocationem & defensionem pro altera parte, lib. 1. quæst. 30. num. 4.
 Iudex potest facere cõpositionem super pena in qua aliquem condempnauit, postquam sua sententia transiit in rem iudicatam, lib. 1. q. 55. n. 1. sed an id possit facere post sententiam à qua appellatum exiit, lib. nu. 23. & 4.
 Iudices, eorumque officiales postquam steterint 30. diebus in loco principali iurisdictionis in syndicato possunt postea in patria conueniri super gestis in officijs, lib. 1. q. 41. n. 1. & nu. seq. & num. 2. cautela pro iudicibus, vt non possint in patria perpetua conueniri.

Iudices transactis 30 diebus syndicatus pro quibus possunt conueniri, ib. nu. 3.
 Iudex Ecclesiasticus in casibus in quibus potest cognoscere inter laicos, an eos personaliter capere possit & mittere in carcerem, lib. 1. q. 45. nu. 1. cum seq. vbi n. 2. ponitur vera resolutio in supra d. q.
 Iudex Ecclesiasticus in causis in quibus inter laicos potest cognoscere, poterit eos personaliter citare, vt coram se compareant, lib. 1. q. 45. n. 1.
 Iudex ex officio suo qualitercunque procedat, potest vsque ad conclusionem in causa inducere & repetere testes ad offensionem & punitionem delinquentis, lib. 1. q. 70. nu. 5. & n. 6. quod hinc fundetur praxis hodierna, quæ habet, vt si fiscalis, vel pars accusans, non ratificauerit testes summarie informationis in causis criminalibus, ipsæ que sint conclusæ absq; prædict. ratificatione testium in summario iudicio productorum, iudex ex officio faciat præd. testes ratificari, ne delicta remaneant impunita.
 Iudices criminales Regiæ Curia Pincianæ solent audire eos præsentantes se post lapsum anni pronuntiationis sententiæ etiam super pecuniarijs, non solum corporalibus, si sententia præd. nondum executioni mandata est, lib. 1. q. 75. n. 2.
 Iudices qui absentes delinquentes grauius condemnant quam sua delicta excusant, grauius errant, lib. 1. q. 76. n. 2.
 Iudices qui cum delinquentem principalem sicut grauis flagitij capere non possunt, eos qui minimam delicti occasionem dederunt, morte quâ non merebantur, puniunt, tyrannice agunt, lib. 2. q. 76. n. 3.
 Iudices perperam faciunt, qui absentes pena ordinariæ delicti condemnant ex sola fuga absque alia probatione vel iudicijs sufficientibus, ad torturam, ib. n. 4.
 Iudex quid debeat facere deficiente probatione sufficienti ad torturam contra absentem, ib. n. 5.
 Iudex conclusa causa si inueniat reum absentem innocentem, debet eum diffinitioe abolere, ib. nu. 7.
 Iudex iniuste præcipiens non liberat depositarium sponte reddentem, & non appellantem, lib. 1. q. 81. nu. 14.
 Iudex ordinarius recusat & socius si discordant in iudicando in ciuilibus, nempe quia vnus profert vnam sententiam alter aliam contrariam, lib. diuersam à prima, quænam teneat, lib. 1. q. 93. n. 1.
 Iudex recusat & socius si ante prolationem sententiæ sint discordes, possunt assumere tertium, vel petant à superiore, vt det iudicem, ib. n. 2.
 Iudex ordinarius recusat, & duo decuriones ei adiuncti in causis criminalibus, si diuersas vel contrarias proferant sententias, quæ teneat & sic seruanda, lib. 1. q. 94. per totam & ibid. nu. 3. an vorum duorum decurionum in hac specie præualeat voto iudicis ordinarij, nec ne.
 Iudex confirmans sententiam primam, debet remittere partes ad iudicem, qui bene iudicauit, lib. 1. q. 97. nu. 3. similiter ad iudicem qui bene interloquutus est, remitti debet causa per iudicem appellationis, alias si male, reuocari debet eius sententia & causa retineri apud ipsum iudicem appellationis, ib. n. 4.
 Iudex appellationis, qui nõ ex eisdem actis prioribus, sed ex alijs nouis primam sententiam confirmauit, non tenetur eam remittere ad priorẽ iudicem, lib. 1. q. 97. n. 5.
 Iudex primus exsequitur sententiam à qua fuit appellatum, quado appellatio fuit deserta, & sic sententia prima transiit in rem iudicatam & in alijs similibus casibus hic expressis, lib. 1. q. 97. n. 10.
 Iudex ex officio, etiam parte non opponente, potest pronuntiare appellationem esse desertam, lib. 1. q. 103. nu. 3.

I N D E X.

Iudex in dubio non debet pronuntiare appellationem esse defectuam, b. nu. 4.
Iudex appellationis deponatur super causis criminalibus, non potest cognoscere de sententia interposita a sententia lata in causa criminali, in qua agitur civiliter ad poenam pecuniariam sisco applicandam, & non ad poenam corporalem, lib. 1. q. 107. nu. 1.
Iudex, secularis, regia & consuetudine, ad instantiam partis potest interrogare debitorem, an scripserit schedulam, debitorque tenetur respondere huic interrogatori, lib. 1. q. 124. nu. 5.
Iudices Ecclesiastici non possunt inhibere schedulas detinentes captos contrahentes clandestina matrimonia, & testes, ad exsequendas in eis poenas legu huius regni, vt eos remittant ad forum Ecclesiasticum ad effectum, vt libere constet de matrimonio, & testes facilius deponant, lib. 2. q. 2. nu. 11.
Iudex minime potest mulieri adultere poenam mortis infligere in sententia, sed statim eam marito tradere cum adultero & suis bonis, vt de eis ad libitum faciat, lib. 2. q. 109. nu. 5.
Iudex secularis potest compellere clericum ad tributum soluendum, cum donatio vel cessio fuit facta in fraudem fisci, lib. 2. q. 12. nu. 9.
Iudex in taxatione panis cocti non tenetur, neque debet considerare, nisi pretium commune tritici, vt valet in horreo publico, & expensas que comuni ter fieri solent, & iuxta ad assignare pretii panis cocto cum moderato lucro, lib. 2. q. 180. nu. 19. Idem feruare tenetur priuatus, quando a Republica taxatum non est pretium panis cocti, etiam si data sit omnibus facultas vendendi illum vt poterint, ib. nu. 20. & nu. 26 quod dicitur moderatum lucrum in proposito.
Iudicium criminale non solum dicitur, quando poena pecuniaria applicatur sisco, sed etiam quando poena non applicatur, sed iudici sententiam, lib. 1. q. 107. sed contra, nu. 3.
Ius primus Romanus Imperator Caesar Augustus dicitur esse: quia cetero mortis ptero extractus fuit, quo Imperator sequentes vsque in hodiernum diem Caesares appellati sunt, lib. 2. q. 101. nu. 5.
Iuramenti de calumnia a parte periti omisso, an viciet processum hodie, in quo vera resolutio ponitur, lib. 1. q. 99. n. 1. 2. & 3.
Iuramentum, vel quilibet alia promissio intelligitur excepta auctoritate superioris, lib. 1. q. 11. nu. 7.
Iuramentum calumniae an possit peti quod praestetur in causis exsequutiuis post lapsum decem dierum oppositionis, lib. 1. q. 117. nu. 1. cum seq. affirmatur, & quod praestatur, nu. 4.
Iura & nomina debitoru tanto villiori pretio emi possunt, quantum minus valent & communiter estimantur propter periculum quod habent, vel expensas in exactione, lib. 2. q. 173. nu. 1.
Iurisdicatio civilis & criminalis quo tempore iure Regio praestabitur aduersus Regem, lib. 1. q. 84. per totam.
Iurisdicatio civilis & criminalis praestabitur contra dominos particulares tempore ordinario, 10. & 20. annorum cum scientia & patientia illius contra quem praestabitur, lib. 1. q. 87. nu. 1. sed bona fides & titulus hoc casu requiritur, ib. nu. 2.
Iurisdicatio suprema Regis faciendi iustitiam in defectum aliorum dominorum, hoc est, la maioría, an praescribi possit, quod non, lib. 1. q. 88. nu. 1.
Iurisdicatio quando transit ad priuata personam, amittit quantum ad praescriptionem qualitatem Regiae iurisdictionis, lib. 1. q. 87. nu. 1.
Ius retrahendi competes iure sanguinis circa immobilia ex vi itutu, non habet locum fructibus etiam

pendentibus venditis in fundo, statim ab eo separandis, lib. 2. q. 69. nu. 2.
Iustus, permissio & tolerancia Regis, vel Consilii regalis, & aliorum superiorum, quando excuset transgressores pragmatiarum taxae panis cocti, lib. 2. q. 180. nu. 21.
L.
Laici si inquietentur coram iudicibus Ecclesiasticis super decimis infeudatis ante Concilium Lateranense, solent impetrare literas a Rege ad inhibendum praedictis iudicibus Ecclesiasticis, ne de his cognoscant, causasque remittant ad iudices seculares, quibus mandatur, vt faciant laicos gaudere dicto privilegio, & c. lib. 1. q. 14. nu. 5.
Laici sunt incapaces regulariter decimarum, lib. 1. q. 15. nu. 5. & 2. summus tamen Pontifex potest eis concedere decimas, ob sua benemerita in Ecclesiam vntuer salem impensa, vt concessit Regibus Hispaniae tertias, ib. nu. 3.
Laici legitime habere possunt decimas ex infeudatione earum propter benemerita eorum in Ecclesiam, vel ob aliam iustam causam facta a prelato ante Concilium Lateranense, & quando fuerit celebratum Concilium, quidque contineat, lib. 1. q. 15. nu. 4.
Laicus habens decimas in feudum perpetuum concessas a prelato ante Later. Concil. an possit eas in laicum quocumque titulo transferre, ib. nu. 6.
Laicus contra laicum hab decimas praescribere potest cum communi, ib. nu. 7.
Laici praescribere decimas non possunt etiam per tantum tempus, cuius memoria in contrariu non existat, & quomodo hoc intelligatur, lib. 1. q. 16. nu. 2.
Laico falsum deponente coram iudice Ecclesiastico, erit locus praescriptioni inter iudicem Ecclesiasticum & secularem circa punitionem dicti criminis falsitatis, est tamen differentia quaedam, de qua hic circa inhibitionem hoc casu inter praedictos iudices, lib. 1. q. 24. nu. 4.
Laicus citans laicum obligatum simul, & in eodem instrumto cum clerico in solidum coram iudice Ecclesiastico, an incidat in poenam, l. Regia, 10. tit. 1. lib. 4. Nouae Collectae, Reg. lib. 1. q. 43. num. 1. vbi nu. 2. quod ex causa possit poena eius l. minui per iudicem.
Laicus pauper conueniens defuncti heredem laicum coram iudice Ecclesiastico super alimentis sibi relictis a testatore, vel alio legato ad pias causas, an incidat in poenam dicti l. Regia, lib. 1. q. 44. nu. 1. & seq.
Laicus pro eis qui sunt mixti fori, potest laicum coram iudice Ecclesiastico impune conuenire, lib. 1. q. 41. nu. 5.
Laicum conueniens pro dote coram iudice ecclesiastico, an incidat in poenam l. Regiae, 10. tit. 1. lib. 4. Nouae Collectae, Reg. lib. 1. q. 44. nu. 7. & nu. 9.
Lata pro muliere feticia in causa dotis & executioni tradita, si ab ea appelletur, interim est in pedetii, an liceat vel illicite sic attentatum, q. 146. n. 17.
Lectus quotidianus fericus, vel alias pretiosus an competat coniugi superstiti, lib. 2. q. 93. n. cum seq.
Lectus quotidianus non defertur coniugij superstiti, quando defunctus tot debitis oneratus decessit, vt bona, quae reliquit praeter lectum non sufficiat pro solutione debitorum, lib. 2. q. 94. nu. 1.
Lectus quotidianus deducitur ex bonis multiplicatis, si ea ad sint, alias de capitali praemortui, lib. 2. q. 95. nu. 17.
Lectus quotidianus quando fuit deductus ex bonis superlucratu constanti matrimonio per transitum ad secundas nuptias, referuari debet filiis prioris matrimonij, lib. 2. q. 95. n. 18.
Lectus

I N D E X.

Lectus quotidianus deductus ex bonis superlucratu constanti matrimonio per transitum ad secundas nuptias, diuidi debet cum heredibus praedefuncti coniugis, lib. 2. q. 95. n. 19.
Lecti quotidiani appellatione quae contineantur in proposito, & quae non, ib. nu. 21.
Lectus proximum notabiliter in contractu intra dimidium iusti pretij, peccat, & tenetur in conscientia ad restitutionem, lib. 2. q. 181. n. 7.
Legata pia possunt etiam peti coram iudice Ecclesiastico ab herede laici, lib. 1. q. 44. nu. 2.
Legatum factum mulieri, si pepererit filios, non obtinet quando nati fuerint, exfecto ventre matris, lib. 2. q. 101. nu. 1.
Legata fideicommissa, tutelarum dationes, libertates, substitutiones pupillarum, dationes exequutorum testamentorum, item potestates exequutorum, datio curatoris relicta in vim modi vel conditionis conservantur in casu auct. ex causa, C. de lib. praet. omnia enim haec continentur appellatione ceterorum, lib. 2. q. 30. nu. 2.
Legata in casu l. i. tit. 4. de los testamentos, lib. 5. Nouae Collectae, Reg. non debentur ab intestato, sed ex testamento, quod est validum lib. 2. q. 31. n. 3. & seq.
Legata certa parte hereditatis, non deducitur ex ea es alienum: secus si pars bonorum legetur, lib. 2. q. 48. nu. 2.
Legatum a marito vxori factum, an computetur cum aris ab eodem eidem promissis jam solutis, lib. 2. q. 124. nu. 1.
Legatum factum ab vxore viro computatur in ea portione dotis, quam debet maritus lucrari ex forma statuti, ib. nu. 2.
Legatum a marito vxori factum absq; dubio no computatur cum artis eide promissis jam solutis, ib. nu. 1.
Legatum a marito vxori factum de lecto, intelligitur de eo lecto, qui statui viduali conueniens sit, non vero de festivo vel pretioso, lib. 2. q. 93. nu. 6.
Legatarius certae partis hereditatis potest conueniri respectiue pro debitis: legatarius autem partis bonorum secus, lib. 2. q. 58. nu. 1.
Lex a Divo Pio, si pignora, ff. de re iudicat. non habet locum in iure, sed volente creditore, vt patet ex textu, q. 148. nu. 11.
Lex vitit sua clementia in concedendo beneficium debitoribus, non valentibus solvere in pecunia numerata exacta diligentia in substandis rebus suis praecedente, emptoribus, non in ventis, vt bona insolutum tradere possunt, nec sut necesse subhastationes, dummodo aliter probeatur diligentia debitoris in perquirendis pecunijs, eadem quest. n. 5. requiritur tamen quod simul quoque cum bonorum oblatione sufficiens fidejussor offeratur de evitione, eadem quest. n. 6. & 7. & 8. quomodo hoc intelligatur, sed haec benignitas cum praedictum tertij continet stricte est accipienda, vt in n. 17. & 18. contra quid fuerit introducta haec benignitas.
Lex contra libertatem Ecclesiasticam aliquid disponens non erit seruanda, quare debitor ex causa civilis ad Ecclesiam consugiens ab ea non est extrahendus, sed potius gaudere debet immunitate ipsius, quest. 3. lib. 1. n. 9. & 10.
Lex 1. tit. 20. lib. 3. Fori permittens extraxionem debitoris ab Ecclesia, est terribilis in materia, & nec illa nec dictum Abbatis seruat in practica, secundum Roder. Suar. lib. 1. q. 1. nu. 12.
Lex fin. tit. lib. 1. Nouae Collectae, Reg. intelligitur, lib. 1. q. 1. nu. 14.
Lex 1. & 2. tit. 18. lib. 5. Nov. Collectae, Reg. intelliguntur d. quest. 1. n. 15. & n. 18.
Lex 1. tit. 29. lib. 5. No. Col. Reg. intelligitur, d. q. 1. n. 16.

Lex 10. tit. 16. lib. 8. Nouae Collectae, Reg. intelligitur, lib. 1. q. 2. nu. 19.
Lex 11. tit. 4. lib. 1. Nouae Collectae, Reg. intelligitur, lib. 1. q. 3. num. 11.
Legis 2. eiusdem titu. & lib. intellectus ibidem numero 12.
Legis 11. tit. 3. Nouae Collectae, Reg. in versicul. Totrosi de hereditate que sea tributaria, intellectus lib. 1. q. 3. num. 15.
L. 1. ff. de poen. & l. iniuriarum aestimatio, ff. de poen. cum simul probantium, in delictis tempus delicti, non vero sententiae quod poenam imponendam considerandam esse, intellectus, lib. 1. q. 5. n. 7.
Lex alteram referens debet intelligi iuxta terminos, qualitates ac tenorem eiusdem leg. relatae, lib. 1. q. 9. num. 2.
L. 3. tit. 4. lib. 1. Nouae Collectae, Reg. intellectus lib. 1. q. 9. num. 2.
L. 16. tit. 5. lib. 2. Nouae Collectae, Reg. quae de tollendis violentiis per Regem in negotijs Ecclesiasticis agit, intellectus, lib. 1. q. 20. n. 7.
L. 14. tit. 7. lib. 5. Nouae Collectae, Reg. intellectus, lib. 1. q. 39. n. 12.
L. 1. tit. 4. De las contestaciones, lib. 5. Nouae Collectae, Reg. cum sit rigorosa, an sit obseruanda in praxi lib. 1. q. 46. n. 1. cum sequen. & n. 3. quod apud iudices inferiores est obseruanda, & n. 1. quod rigor huius l. explosus est, nec admittitur apud superiores iudices & praedicti l. Auileij reititur, lib. 1. q. 49. nu. 7.
L. 1. tit. Delos assentamientos, lib. 4. intellectus ibidem numero 4.
L. C. de dilatio. Canonizata est in capit. induciae, vers. spatium 3. quest. 3. vbi terminus nouem mensium datur ad producenda instrumenta, & probatione faciendam per testes existentes ultra mare & tamen non arctatur pars ad eum terminum petendum cum termino ordinario, lib. 1. q. 36. nu. 2.
L. 2. tit. 7. lib. 4. Nouae Collectae, Reg. intellectus, lib. 1. q. 61. nu. 3. vbi nu. 4. referur eiusdem l. intellectus in vltima parte.
L. 4. tit. 9. lib. 4. Nouae Collectae, Reg. intellectus, lib. 1. q. 71. nu. 4.
L. 3. tit. 10. lib. 4. Nouae Collectae, Reg. quae praehgit noua forma procedendi contra absentes in causis criminalibus, est iusta, lib. 1. q. 72. n. 1.
L. 11. & 13. tit. 23. lib. 8. Nouae Collectae, Reg. intellectus, lib. 1. q. 74. n. 2.
L. fin. tit. 13. lib. 3. Ordin. vet. intellectus, lib. 1. quest. 84. nu. 2.
L. 1. tit. 15. lib. 4. Nouae Collectae, Reg. intellectus, ibi nu. 3.
L. si quis in tantam, C. vnde vi. cum sit rigorosa, an sit in praxi seruanda, lib. 1. q. 77. per totam, cum seq.
Leges iuris communis & Regij semper sunt in viciis obseruantia, ib. nu. 3.
Lex civilis vel Regia referens aliqua consuetudinem aliquid loci, eamque confirmans, an debeat valere vt lex, vel vt consuetudo, lib. 1. q. 89. n. 2.
L. 63. Taur. hodie l. 6. tit. 15. lib. 4. Nouae Collectae, Reg. an procedat contra tertium rei hypothecatae possessorem cum titulo & bona fide, & sic an titulus sit aduersus credit. cu simul, sithodie correctus: quod non lib. 1. q. 90. n. 1. & per totam cum seq.
L. 63. Taur. non loquitur in praescriptione hypothecae, sed debiti, ib. n. 11.
L. 36. loquitur & procedit respectu principalis debitoris, non vero tertij rei singularis possessoris, ibi nu. 9.
L. 1. C. si aduers. cred. ibi, vel qui in eorum iura succed.

ferant intelligitur de successoribus vniuersalibus, nou vero de singularibus, ib. n. 1.
 L. 7. tit. 15. lib. 4. Nou. Col. Re. fenfus. lib. 1. q. 91. n. 1.
 L. 10. tit. 17. Nou. Col. Re. Reg. disponens, quod hodie in hoc regno iudicetur sola facti veritate inspecta, iusta, atque liciti extinctiua est, aduersus Menoch. lib. 1. q. 98. n. 1.
 L. 10. tit. 17. lib. 4. Nou. Col. Re. an habeat locum in criminalibus, ib. n. 2. deciditur affirmatiue numeris sequent. & alia plura circa eius literam & praxin deciduntur, ib. & in 3. qu. seq.
 L. libellorum. ff. de accus. solemnitate omisso inducit nullitatem ipso iure, etiam si pars non opponat ibi. dict. q. 98. n. 3.
 L. libellorum, solemnitas non requiritur, quando proceditur sola facti veritate inspecta, ib. n. 4.
 L. fin. ff. de appell. recip. nullum speciale continet respectu alimentorum militum, lib. 1. q. 106. n. 3.
 L. fin. tit. 18. lib. 4. Nou. Col. Re. intellectus, lib. 1. q. 106. n. 4.
 L. 64. Tau. hodie l. 3. tit. 11. lib. 4. Nou. Col. Re. an procedat etiam contra tertium oppositorem, de cuius iure constat, lib. 1. q. 118. per totam cum seq.
 Lex vel statutum siue consuetudo loquens in casu vero, procedit aliquando in casu ficto, lib. 1. quaestio. 112. nu. 1.
 L. scripturas, C. qui potio in pig. habeantur, non procedit, si secundus creditor habens instrumentum publicum, confiteatur scripturam priuam precedentem, in qua est hypotheca, esse manu debitoris scriptam vel praeteritam, lib. 1. q. 112. n. 7.
 L. scripturas, dispositio procedit, etiam si tres testes, de quibus in ea non prescripserint, si tamen ab eis viva voce cum iuramento cautio recognoscatur, antea confessionem instrumenti publici, ib. n. 6. secus tamen est in praedicta casu si post confessionem instrumenti publici, testes priuam recognouerint, ib. n. 1. & in casu dicti. recognitio, partis recognitio requiritur, ib. n. 8.
 L. 8. tit. 3. par. 4. intellectus, lib. 1. q. 126. n. 3.
 L. Regia quae habet, vt praecipuum exsequutionis tradatur parti, prius quam exsequutio fiat sub pena nullitatis exsequutionis, an procedat in partibus, vbi de consuetudine nulla debetur, neque exigitur decima, lib. 1. q. 130. n. 1.
 L. cum ostendimus, ff. fin. ff. de fideiuss. tur. intellectus, lib. 1. q. 131. n. 8.
 L. 54. Sc. l. 111. & 114. tit. 8. par. 3. intellectus, atque concordia, ib. q. 140. n. 2.
 L. 49. Taur. hodie l. 1. tit. 1. lib. 5. Nou. Col. Re. an sit valida, & in iudiciis practicanda, lib. 2. q. 1. per totam, cum sequent. & n. 13. & seq. resolutur affir.
 L. 3. tit. 1. lib. 5. Ordin. ver. esse sublatam iure canonico, ib. n. 8.
 L. 10. tit. 1. par. 4. est correctio iure canonico, ib. n. 8.
 L. fin. tit. 4. par. 4. poena rigida non valet, & si valet, non est in usu, vt ib. n. 3.
 L. seculari in quacunque re disponat, etiam si mentionem clericorum faciat, si iusta sit & honesta, canonibusque non contraria, seruari debet, quia ab ipsis Rom. Pontificibus viderur recepta, ib. n. 15.
 L. ciuiles punientes haereticos: poena mortis tenet, ibid. n. 16.
 L. canonibus non contrariae in materia matrimoniali sunt seruanda, ib. n. 17.
 L. ciuilibus non se intromittens, nec aliqui determinans super substantia matrimonij vel super spiritualibus, sed tantum procedit adiuuando, declarando, & ampliando ipsum ius canonicum ad pleniorum eius obseruantiam, in his quae sunt prohibita & punita

de iure canonico potest licite disponere, libro 2. q. 1. n. 13.
 L. 49. Taur. & similes an procedant stante decreto, de reformat. San. Conc. Trid. sessio. 24. vbi annullatur matrimonium clandestinum, lib. 2. q. 4. per totam cum sequent. praecipue nu. 7.
 L. 49. Taur. non habet locum in minore matrimonium clandestine contrahente, neque in matrimonio metu contracto, lib. 2. q. 4. n. 5.
 L. 49. Taur. an habeat locum quando, & sic in matrimonio fuerit seruata forma dicti. decreti Conc. Trid. circa parochum & testes omisse tamen fuerint denuntiationes fiende in Ecclesia, lib. 2. q. 4. nu. 8. resoluatur affirmatiue, & nu. sequent.
 L. 4. tit. 1. lib. 5. Nou. Col. Re. & similes imponentes penas famulis contrahentibus matrimonium cum filiabus vel consanguineis dominorum suorum abque eorum consensu, quibus inseruiunt, & ob id permittentes posse filias inheredari, an procedant hodie attentio iure canonico & Sacri Con. Trid. decreto l. de reformat. matrim. sess. 24. lib. 2. q. 3. num. 1. cum sequent vbi resoluatur negatiue.
 L. 5. tit. 1. lib. 5. Nou. Col. Re. quae poena infigitur secundo nub. an priori vxore viua, vt candenti ferro litera Q. in fronte imprimatur, an procedat etiam in vxore, quae viuente priori marito secundum matrimonium cum alio contraxit, lib. 2. q. 6. n. 6. cum seq. resoluatur negatiue.
 Lex noua loquens in vno casu ex duobus per l. veterem aequiparatis, habet locum in alio, ib. n. 3.
 L. 4. tit. lib. 5. Nou. Col. Re. poena hodie apud Hispanos est in usu lib. 2. q. 6. nu. 4. in feminis autem nunquam vidimus, nec praefatam audiuimus poenam d. l. 5. ibid. n. 5. sed hodie l. 8. tit. 20. lib. 8. Nou. Col. Re. poena exhumata est dicti l. 5. *En verguenca publica*, en sermicio de diez años de galeras. Ita praefatam, ibi n. 6.
 L. 8. tit. 9. par. 4. intellectus, lib. 2. q. 8. n. 8.
 L. hereditarium, ff. ad l. Falcid. attendenda videtur in omnibus actibus hominum, lib. 1. q. 17. n. 3.
 Lex vbi ipso iure disponit, cessat omnis dispositio in contrarium, lib. 2. q. 18. n. 2.
 L. 52. Taur. hodie l. fin. tit. 2. lib. 5. Nou. Col. Re. an procedat etiam in vestibus, annulis, ornamentis, & ceteris focalibus atque donis pretiosis traditis, & factis ab sponso sponse tempore nuptiarum & velationum, ante tamen benedictiones nuptiales, lib. 2. q. 19. n. 2. vbi negatur.
 L. vltima, tit. 4. par. 5. intellectus, lib. 2. q. 21. n. 3.
 L. 42. si iudex circumuento 42 in ordine ff. de minor. intellectus, lib. 2. q. 22. n. 5.
 L. Regis prohibentes mulieres contrahere abfq. licentia viri, non tantum concernunt ipsarum fauorem, sed etiam virorum, ne illis ex praedicta contrahibus praedictum fiat, lib. 2. q. 22. n. 16.
 L. 3. tit. 7. par. 4. intellectus, lib. 2. q. 27. n. 3.
 L. 61. Taur. hodie l. 9. tit. 1. lib. 5. Nou. Col. Re. Regis, intellectus, lib. 2. q. 29. n. 4.
 L. 10. tit. 4. par. 6. attenda an corrigatur communis sententia adducta in dicta q. 30. n. 1. & 2. lib. 2. q. 30. n. 3.
 L. De los testamentos, tit. 4. lib. 5. Nou. Col. Re. Reg. attenda, an sufficiat relinqui filiam legitimam quocunque relicti titulo, lib. 2. q. 34. nu. 1. & per totam quaestionem resoluatur sufficere, vt testamentum impugnari nequeat, ipse tamen filius poterit supplementum petere.
 L. vel statutum diminuens numerum testium in testamentis, idem numerus est sufficiens in codicillis, qualicatem tamen testium non videtur alterare, nisi aliud dixerit, lib. 2. quaest. 36. nu. 3.

criminalibus ad accusandum, ad producendos nonos testes, lib. 1. q. 70. num. 1. neque contra processum, vel sententiam supradictam, personis accusantibus datur restitutio, lib. 2. q. 1. nu. 2.
 Ecclesia semper quod laedatur restituitur in integrum infra quadrennium, quod si enormissime laedatur, intra 30. annos, lib. 2. q. 115. nu. 13.
 Educatio filiorum quous non fit de iure naturali quoad necessitatem procedit tamen ex instinctu naturali: qualitas tamen educationis est de iure ciuili, a quo instinctus ille redactus est ad necessitatem, staturoque fieri potest, quod alimenta filio non debeantur lib. 2. 109. nu. 2.
 Emens frumentum pro anno, quo credebatur se mansurum in vrbe postea mutato proposito potest residuum frumenti vendere, non obstantia statuto, ne quis emat frumentum ultra proprium vsum, lib. 2. q. 182. num. 15.
 Emens triticum carius, quam costat in horreo, vel foro publico, non potest panem coctum ex eo vendere ultra taxam a Republica factam, emens tamen vilis, poterit eadem taxa vti, lib. 2. q. 182. nu. 7.
 Emor laesus ultra dimidiam iusti pretij agens, rem cum fructibus restituere cogitur, si hoc elegerit venditor lib. 2. q. 134. num. 4.
 Emor conuentus si restituit rem cum fructibus ratione laesionis ultra dimidiam iusti pretij, an possit petere iustum ac licitum interesse, quod ipse ex precio a se soluto percipere ac lucrari potuisset, & sic an praedicta fructus cum interesse licito iusti pretij solui compendantur: resoluatur affirmatiue, lib. 1. q. 135. num. 1.
 Emor an teneatur re peremta penes ipsum abfq. culpa, vel penes tertium, cui emor decipiens eam vendidit, lib. 2. q. 176. nu. 1. & 3.
 Emor re apud eum peremta, abique sua culpa, an possit agere aduersus venditorem, vt sibi reddat quod plus iusto precio ab eo recepit? lib. 2. quaestio. 137. num. 1.
 Emor an teneatur restituere consanguineo retrahenti fundum cum fructibus, pendentes tempore contractus, quos percepit infra nouem dies a tempore venditionis ante litem contestatam, lib. 2. q. 158. nu. 1. cum seq. & nu. 11. Idem in socio retrahente rem ratione communis pro diuiso.
 Emor cum pacto de retrouendendo, re tradita, fit dominus, & facit fructus suos, nec eos teneatur restituere venditori, quamuis res redimatur, ib. lib. 2.
 Emor rerum patrimonialium & non patrimonialium, simul vnico pretio, non alias emiturus, nisi omnes praed. res simul, si retrahatur patrimonialia a consanguineo venditoris, potest offerre se velle relinquere eidem totas simul, restituro sibi integro pretio, & non alias, & tunc consanguineus tenetur totas retrahere, vel totas relinquere, lib. 2. quaest. 162. num. 4.
 Emor census redimibilis super aliquo fundo, an possit ipsum retrahere, quando contigerit alienari, lib. 2. q. 166. nu. 1. & quid si pactum speciale in instrumento census adiectum fuerit, lib. 2. q. 167. nu. 2.
 Emor secundus, cui traditus fuit fundus veditus, praefertur primo cui factum fuit pactum iuratum de non vendendo eum alteri, ib. nu. 3.
 Emor non tenetur soluere pretium, quousque res emta liberetur ab hypotheca super ea imposita vel contracta ad quod emor principaliter etiam agere potest, lib. 2. q. 169. nu. 3.
 Emor annui reditus agere potest ad exigendum annum reditum aduersus constituentem, ipsiusque heredes omisso tertio fundi possessore, super quo

constitutus fuit census, lib. 1. p. 177. nu. 4. & nu. 5. an hoc procedat contra tertium, qui tanquam praedicti fundi possessor census recognouit, si tamen postea bona fide sinat eo possidere.
 Emere minori pretio anticipato, quod maioris est, vsura est, lib. 2. q. 273. nu. 4.
 Emes possessiones vel animalia non habentibus ea, vel plura quam habeant, & eisdem statim ea locans, vsurarius est, lib. 1. q. 177. n. 6.
 Emphyteota alienans emphyteosin sine licentia domini, incidit in penam caducitatis in commissum, traditione vera, vel per constitutum sequura, lib. 2. q. 115. num. 4.
 Emphyteota incidens in penam caducitatis in commissum, per alienationem cum traditione rei emphyteosis sine licentia domini, non euitat poenam, si postea rem recuperet, lib. 2. q. 115. nu. 6.
 Emphyteota alienans partem rei emphyteosis, non incidit in penam caducitatis totius rei, sed illius tantum partis quam alienauit & tradidit, lib. 2. q. 114. nu. 19.
 Episcopus depositus appellans remanet in officio suo, lib. 1. q. 39. nu. 3.
 Episcopus tanquam Apostolicae sedis legatus, potest notarios eximare, eosque perpetuo vel ad tempus prohibere, lib. 1. q. 19. nu. 15.
 Episcopus potest raram habere alienationem, Sede vacante abque solemnitate factam, lib. 2. q. 22. nu. 10.
 Episcopi & alij praetati an possint de bonis intuitu Ecclesiae acquirere primogenium in futurum, lib. 2. q. 114. nu. 19.
 Episcopus licet non possit condere statutum contra ius commune, ex causa tamen euidenti & necessaria potest, lib. 2. q. 180. nu. 4.
 Exsequutor pro secunda exsequutione eiusdem debiti, etiam si de nouo fiat, non potest alia iura, nec decimam exigere, nec habere pro secunda exsequutione, lib. 1. q. 128. nu. 1.
 Exsequutor non potest habere nisi vnam decimam etiam si plures exsequutiones fiant vno, vel diuersis temporibus, pro eodem debito contra plures eiusdem debiti debitores, vel contra debitorem principalem vel fideiussorem, ib. nu. 2.
 Exsequutor prior, qui fecit executionem, praefertur secundo, qui eam perfecit, quamuis iustum sit quod tunc huic impensa aliqua praefertur ob suum laborem, ib. nu. 3.
 Exsequutionis decima, vide in verbo Decima exsequutionis.
 Exsequutionis cura testatorum est mixta fori, lib. 1. q. 44. nu. 3.
 Exsequutio testamentorum, post annum a die mortis deuoluitur ad Episcopum, lib. 1. q. 44. nu. 4.
 Exsequutio sententiae expresse confirmatae a iudice appellationis, ad ipsum spectat, lib. 1. q. 67. nu. 1. Sed num. 6. quod pertinet ad iudicem a quo, qui illam prouulit, & numero 9. quod in causis exsequutionis confirmata sententia, exsequutio ipsius est remittenda ad inferiorem, & numero 7. quod ad vtrumque iudicem spectat exsequutio sententiae confirmatae.
 Exsequutionem an impediatur aliae exceptiones quam expresse al. Regia. lib. 1. q. 111. nu. 1. cum seq.
 Exsequutionem an impediatur exceptio sequestris a iudice facti debitoris, lib. 1. q. 113. per totam.
 Exsequutionis via an efficiatur ordinaria cum tertio, lib. 1. q. 114.
 Exsequutione facta, atque soluto debito si forte exceptiones prius oppositae non fuerint probatae in termino 10 dierum ad id l. Regia concessorum: quia testes in longinquis partibus debebant, an per viam

ordinariam audiri possit reus coram iudice ad probanda: præd. suas exceptiones, affirmatur, lib. 1. q. 11. n. 1. & n. 2. praxis huius sententiæ ponitur.

Exsequutio non est differenda propter iuramentum calumniam peritum à reo, cuius actor est absens, lib. 1. q. 117. num. 8.

Exsequutio locum habet pro debito præscripto, si pars fateatur id deberi ex vi confessionis, lib. 1. q. 117. num. 8.

Exsequutio testamenti ad pias causas est mixti fori, lib. 2. q. 48. nu. 3.

Exsequutio facta & subhastatione bonorum legitime sequuta, habet reus ad retrahendas res mobiles triduum, ad res vero immobiles nouem dies, secundum communem praxin huius Regni, lib. 2. q. 197. nu. 2. Quadriennium tamen ad id non habet, nisi à iudicibus superioribus sibi concedatur, ib. num. 4. vel nisi in venditione huiusmodi contigisset læsio ultra dimidiam, ib. nu. 5.

Exsequutionis causa delata per appellationem ad superiores iudices Regios, confirmatur, quando subhastatio legitime est facta ex exsequutione facta, & addunt, vt si reus intra certum diem pecuniam ratione contractus debitam soluerit, & exsequutionis expensas, bona omnia capta ex causa exsequutionis reddantur, nec fit fructuum restitutio, lib. 2. q. 161. n. 3.

Exsequutione facta in re petita, res illa est irrecuperabilis, ib. nu. 7.

Exsequutio fieri potest in dote mulieris marito tradita pro debito ipsius mulieris ante matrimonium contractum, lib. 1. q. 26. nu. 9.

Exsequi an possit instrumentum priuarum recognitum à parte, quando ex ipso constat debitum iam esse præscriptum, lib. 1. q. 124. n. cum seq.

Exsequutio an sit nulla, ne que si non seruetur ordo à l. Regia præscriptus, vt prius fiat in rebus mobilibus, & in defectum eorum in immobilibus, lib. 1. q. 131. num. 1.

Exsequutio an suspèdat per in integrum restitutionem petitam probata læsione intra decem dies oppositionis, lib. 1. q. 174. nu. 1. vbi hoc affirmatur, sed num. 2. imitatur, vt non habeat locum contra tres sententias conformes, & num. 3. vbi est præsumtio malitiæ.

Exceptio dilatoria post nouem dies à l. datos opposita cum iuramento rei de nouo ad suam notitiam peruenisse an admittenda sit in vim dilatoriæ, ad impediendum litis progressum, lib. 1. q. 53. nu. 1.

Exceptiones peremptorie apud suprema tribunalia admittuntur etiam post terminum 20. dierum: etsi petitiu fuerit declaratur, que la sententia de prouisa feruenda con ella, sed per iudices inferiores non admittitur, lib. 1. q. 53. nu. 2.

Excessus iusti pretij à Regis pragmaticis constituti in frumeto, in grano, & facina est certus, nempe quod ultra taxam, iure positionis exigitur, in pane autem cetero excessus erit, quod ultra pretium eidem à iudicibus, vel Repub. taxatum fuerit exigitur, & quid quando non est taxatum, lib. 2. q. 18. n. 15.

Excessus taxæ debet restitui domino cui fuit oblatus, & in defectum ipsius pauperibus erogari, lib. 2. q. 18. n. 13.

Exceptio nullitatis aduersus sententiam, vide in vers. nullitatis exceptio & agitur late de hoc lib. 1. q. 29. per totam.

Exceptiones alia legitime an admittantur aduersus exsequutionem probandæ intra decem dies, præter expressas ac nominatim specificatas in l. Regia, lib. 1. q. 111. n. 1. cum seq.

Exceptiones alia à iure expressæ, admittuntur cõtra

adulterium, præter tres nominatas à lita nobis cordi, C. de adult. ib. nu. 2.

Exceptiones nullitatis non numeratæ pecuniæ, rei nõ tradite, pretij nõ soluti, & compensationis admittuntur contra exsequutionem, dummodo intra decimum diem exsequutionis probentur & liquidentur, ib. nu. 3. & iterum de compensatione, qu. nu. num. 4.

Exercis officium vile, vel artem mechanicam, amittit priuilegium nobilitatis, lib. 1. q. 13. nu. 6.

Exercens mercaturam per alios, vt per seruos & infitiores, non amittit priuilegium nobilitatis, ibid. num. 20.

Exhereditatio filij, an hodie actio, l. 1. tit. 4. de los testamentos, lib. 5. Noue Collect. Reg. sustineatur absque aditione hereditatis, quæ ad id iure cõmuni requiritur, & non requiritur probatur, lib. 1. q. 12. n. 1.

Expensis cuius examinandus sit absens, vt cum iuramento positiones absoluat, lib. 1. q. 3. per totam.

Expensis petitis mittitur ad examinandum absentem, qui ratione infirmitatis, dignitatis, vel alterius priuilegij, non tenetur personaliter comparere, lib. 2. q. 61. num. 3.

Expensarum condemnatio in gradu appellationis, an locum habeat eo casu, quo victus habuerit iustam causam litigandi, lib. 1. q. 13. nu. 1. cum seq.

Expensarum condemnatio fieri debet, euocata sententia primæ instantiæ ex eisdem actis, lib. 1. q. 14. n. 1. præterquam si aliqua iusta & probabilis causa condemnatum excuset, quæ relinquatur arbitrio iudicis, vt in exemplis positus, ib. nu. 2.

Extensio bene habet locum ex ratione expressa in l. etiam in exorbitantibus, pœnalib. & correctorijs 1. q. 105. nu. 1.

Extensio locum habet: ex ratione expressa in l. bene etiam in correctorijs, quando ipsa militat in casu ad quem extensio, lib. 2. q. 35. nu. 4.

Facultatem habes à testatore eligendi aliquem sanguineum, non tenetur eligere proximorem, sed potest eligere remotiorem, lib. 2. q. 67. n. 3.

Facultas testandi cõcessa Episcopo à Papa, non expirat morte concedentis, lib. 2. q. 71. n. 1. quæ si concedatur ob benemerita, vel seruitiu, vel ad pias causas, transit in vim contractus, ac per consequens reuocari non potest, nisi ex iusta causa, ib. n. 6.

Fœmina hodie aetate l. 3. Taur. an testis esse possit in codicillis, lib. 2. q. 35. num. 1. & nõ sequent. concluditur negatiue.

Fœmina iure communi attentio potest esse testis in codicillis, lib. 2. q. 35. nu. 2.

Fœmina hodie non potest esse testis in testamento inter liberos, per l. 3. Taur. lib. 2. q. 36. nu. 5.

Fictus confessus ob contumaciam in non contestando litem an admittatur probans cõterarium, lib. 1. q. 49. nu. 1. & nõ seq. resolutur affirmatiue.

Facta confessio eiusdem iuris ac vigoris est, ac si fuisset vera, lib. 1. q. 49. & num. 6. quomodo hoc intelligatur.

Fictus confessus ob nõ contestatam litem infra nouem dies, an admittatur appellatio, lib. 1. q. 50. per totam resolutur affirmatiue.

Fideiussio De la hoz, vulgo dicta, an sufficiat in exsequutionibus in locum fideiussionis de sancamento, à l. Regia requisitæ, lib. 1. q. 131. num. 1. cum sequent.

Fideiussio De sancamento, præstari debet in exsequutionibus, si debitor à carcere liberari velit, vt intro duxit praxis vniuersalis huius Regni, ibid. n. 2. vnde cautela Auendani ad euitandam fideiussionem

52

Litis contestatio hodie fieri potest in absentia partis, libro. 1. q. 51. nu. 1.

Litis pœdicia, declinatoria vel alia exceptio dilatoria opponenda est ante litem contestatam, quod si postea opponatur, in vim peremptorie, lib. 1. q. 25. nu. 1.

Litis contestatio est de substantia ordinis processus, qua omnia, processus debet pronuntari nullus, lib. 1. q. 100. nu. 4.

Lucra quæ sita inter coniuges, iure communi attentio, non communicantur inter eos, lib. 2. q. 118. n. 6.

Magistri actu docentes sunt immunes à muneribus, secus alias, lib. 1. q. 21. n. 2. & 3.

Maioratus possessore durate vita dicitur verus dominus bonorum maioratus, non autè solù fructuarius, ideoq; eam reuendicare potest, lib. 2. q. 17. n. 2.

Maioratus constitutus de tertio & quinto bonotum auctoritate legum huius Regni, firmior est, quam qui sit licentia Regis, lib. 2. q. 66. nu. 2.

Maioratus cautus sit in tertio & quinto bonorum, vt tando facultate legum huius regni, quam facultate Regia in excessu tamen facultate Regia fieri debet, & quomodo, ib. nu. 3.

Maioratus constitutus facultate Regia de bonis suis non tenetur seruare ordinem l. 27. Taur. lib. 2. q. 67. num. 1.

Maioratus constitutus in contractu Regia facultate irreuocabilis est, quando id præcipitur in ipsa Regia facultate, lib. 2. q. 78. n. 1.

Maioratus conditus in testamento, non efficitur irreuocabilis, etiam cum clausula expressa & iuramento de non reuocando, lib. 2. q. 79. nu. 1.

Maioratus tertij & quinti bonorum absque facultate Regia, vere & proprie maioratus est, lib. 2. q. 80. num. 7.

Maioratus vel meliorationis successores in tertia & quinta bonorum parte, tenetur ad debita sui patris fundatoris pro rata bonorum, quæ ipse ab eo habuit, lib. 2. q. 84. n. 2.

Maioratus successore tenetur ad debita quæ contraxit institutor ipsius ante eius institutionem, lib. 2. q. 53. num. 2.

Mandatum speciale ad declarandum de calumnia, an debeat etiam esse speciale respectu talis causæ, quæ vertitur inter Dominum & Titium, ad hoc vt eum ligent: an vero sufficiat quod mandatum sit generale ad omnes causas, cum speciali facultate iurandi in eis de calumnia, lib. 1. q. 61. nu. 1.

Mandato ad testandum, an in casu l. 31. Taur. sufficiat, quod exprimat nomen heredis per equipollens, vel demonstrare eum aliquo signo indubitali, lib. 2. q. 42. n. 1. cum num. seq.

Maritus occidens adulteros propria auctoritate, licet permissione legis id faciat, peccat tamen mortaliter, lib. 2. q. 1. nu. 22.

Maritus an post mortem vxoris possit ratificare contractum ab ipsa gestum abfq; eiusdem viri licentia, lib. 1. q. 23. nu. 1. vbi negatur.

Maritus si relinquat aliquid vxori in testamento, vel econtra tenetur illud reseruare filiis prioris matrimonij si ad secundas conuoluerit nuptias, lib. 2. q. 95. num. 4.

Maritus per transitum ad secundas nuptias, non amittit lucra, quæ lucratur ex forma statuti municipalis, lib. 2. q. 91. nu. 14. sed contra ib. nu. 20.

Marito licet permittatur occidere adulterum deprehensum, non tamen iure præcipiente, sed permittente id fit, lib. 2. q. 105. nu. 3.

Maritus ex vi statuti præcipientis, vt læcretur certam

partem dotis, non potest lucrari maiorem partem, quam quæ vni ex filiis primi matrimonij competit, lib. 2. q. 107. nu. 2.

Maritus an possit donare sine licentia vxoris constante matrimonio de bonis eo durante acquisitis, lib. 2. q. 121. nu. 1. cum seqq.

Maritus non potest absq; licentia vxoris donationes excessiuas facere de bonis quæ sitis cõstare matrimonio: bene tamè, potest aliqua moderate. X iusta causa donare, vt in exemplis hic positus, lib. 2. q. 111. nu. 4.

Marito licet donare aut remittere debitum licitè genitissimo, extremaq; fortunæ inopia laboranti, lib. nu. 5.

Maritus non tenetur imputare in suam partem ea quæ consumit constante matrimonio ludendo & meretricando, & in alios malos vsus ex bonis constante matrimonio acquisitis, lib. nu. 7.

Maritus in conscientia non tenetur restituere vxori male cõluta, quous peccet male consumendo, ib. n. 8.

Maritus per transitum ad secundas nuptias amittit eam partem dotis, quæ ex statuto mortua vxora lucratur, lib. 2. q. 123. nu. 2.

Maritus potest omittere & renuntiare lucrum dotis, sibi à lege municipalit delatum in præiudicij creditorum, lib. 2. q. 127. nu. 2.

Maritus in præiudicium fisci, cui bona postea deferuntur, non potest renuntiare bonis acquisitis constante matrimonio in patrimonio iam incorporatis, lib. 2. q. 127. nu. 6.

Maritus potest dotare filiam suam prioris matrimonij ex bonis constante secundo matrimonio acquisitis: quod si id faciat mulier accipiet tantundè ex eisdè bonis, quib. deficientibus, ex bonis proprijs mariti mulieri suppiendum est, lib. 2. q. 128. n. 5.

Materia posita sub aliquo rubro, ex hoc iudicatur esse illius materia, cuius est rubrum, lib. 2. q. 94. nu. 3.

Mater an possit meliorare aliquid ex filiis prioris matrimonij, vel nepotem in arhis eisdem matrimonij vel an melioratio generalis comprehendat etiam arhas? lib. 2. q. 18. n. 1. cum seq.

Mater quæ non transiit ad secundas nuptias, potest meliorare in arhis, quem velit ex descendenti, ab illo matrimonio, à quo arhas processerunt: quoniam generalis melioratio hoc casu arhas cõprehendit: si vero ad secundas transiit nuptias, non potest facere præd. meliorationem, sed tenetur arhas reseruare prædictis filijs, lib. 2. q. 18. n. 5.

Mater vel avia assumentis tutelam filiorum, & renuntians Velleiano & omni legum auxilio, an possit incarcerari pro debito tutelæ, lib. 2. q. 26. nu. 1. cum seq. vbi pars negativa eligitur.

Mater etiam exstantibus filijs vel alijs descendenti-bus legitimis, potest relinquere quintam partem bonorum suorum filio spurio ex damnato coitu nato, propter quem incidit in penam mortis, & idem in patre, lib. 2. q. 106. n. 1. & 2.

Mater illustri non succedit filio spurio habenti filios legitimos & naturales, lib. 2. q. 108. n. 2.

Matrimonium clandestinum quod dicatur & fit? lib. 2. q. 1. n. 29.

Matrimonium quod celebratur omisso denuntiationibus, quam vis fiat coram parochio & testibus, tam olim, quam hodie, non dicitur publicum, sed clandestinum, lib. 2. q. 4. n. 10. cum seq. quam vis n. 9. aliqua in contrarium fuerint adducta.

Matrimonia clandestina libero contrahentium consensu celebrata olim ante Concil. Trident. valida erant, lib. 2. q. 4. n. 2.

Matrimonium clandestinum hodie attentio decreto Concilij Trident. duobus modis dicitur, vt late declaratur, lib. 2. q. 4. n. 13.

Matrimonium non est clandestinum, quando fit coram parcho & testibus, omisissis monitionibus arbitrio & licentia ordinarij, dumodo postea ipse fiat, nec tunc habeat locum lex 49. Taur. li. 2. q. 4. n. 14.

Matrimonium non probatur ex confessione parentum, nec filii in praeiudicium tertij, quamvis talis confessio transferat onus probandi contrarium in aduersarium, lib. 2. q. 12. n. 3.

Melioratio quinti in contractu inter viuos facta, an possit reuocari quado fuit facta cum tertio ex causa onerosa, vel intercessit traditio rei vel instrumenti, lib. 2. q. 50. nu. 1.

Melioratio quinti facta cum tertio ex causa onerosa, an saltem pro anima reuocari possit respectu tantum impensae necessariae pro sepeliendo corpore defuncti, lib. 2. q. 50. n. 7.

Melioratio quinti facta in contractu inter viuos etiam tradita possessione, siue facta fuerit a patre filio in potestate, vel emancipato, siue a matre, est reuocabilis, lib. 2. q. 30. n. 8.

Meliorationem faciens irrevocabilem cum vinculis & submissionibus, an possit postea tollere vincula & submissiones in praeiudicium sequentium, maxime accedente consensu primi meliorati, & in ipsius fauorem, lib. 2. q. 52. n. 1.

Melioratione facta cum vinculis & vocationibus, videtur duae donationes: una respectu primi meliorati; altera respectu sequentium, lib. 2. q. 53. sed sufficit acceptatio primi pro omnibus, vt ib. n. 4.

Melioratio non cadit in vnico filio, lib. 2. q. 54. n. 2.

Melioratio non censetur reuocata ex eo, quod res, in qua fuit assignata, alienetur, lib. 2. q. 50. n. 4.

Melioratus in re certa nullo modo ad debita tenetur de iure communi, nec Regio, lib. 2. q. 58. n. 15.

Melioratio tertij & quinti non detrahitur de quarta parte, quae vxori pauperi debetur, lib. 2. q. 61. n. 4.

Melioratio praecedens irrevocabilis extrahenda est de dote & ceteris donationibus ob causam confertibilibus, sique limitatur hoc casu l. 15. Taur. lib. 2. q. 62. nu. 1.

Melioratio vel maioratus conditus in testamento, non efficitur irrevocabilis, etiam cum clausula expressa, & iuramento de non reuocando, lib. 2. q. 79. n. 1.

Mercatores & campores decocti vtilioram facientes, & ad Ecclesiam confugientes cum suis bonis, ab eadem ad criminalem punitionem a iudicibus euelluntur, lib. 1. q. 11. n. 4. & n. 15.

Merces an licite emi possint vltiori pretio qua communi currenti in foro publico, pro frumento pretio taxae dato tempore penuriae panis, vel an id per contractum inopinatum, do vt dicit, fieri licita possit, lib. 2. q. 281. per totam.

Merces vltionae videntur, ib. n. 2.

Milites ordinis Alcantaren. & sancti Iacobi, non sunt ex toto religiosi, lib. 2. q. 111. n. 2.

Militia filio emta ex pecuniis patris cum sit donatio ob causam, imputari debet filio in legitimam, lib. 2. q. 64. num. 4.

Minor contumax in non contestando litem infra nouem dies legis Regiae, & sic habitus pro confesso, an restituatur in integrum aduersus lapsum temporis & lesionem ex eo causatam, lib. 1. q. 48. n. 1. cum seq.

Minor & ceteri priuilegiati non excusantur a vera contumacia vel dolo vero, ib. n. 4.

Minor vel Ecclesia omittens allegare exceptionem dilatoriam, vel fori declinatoriam ante litem contestationem, an possint in integrum restitui aduersus nocumentum, lib. 1. q. 52. n. 3. & n. 4. vera resolutio & concordia inter contrarias sententias assignatur.

Minor & Ecclesia si non litiget tanquam principalis,

sed tanquam tertius oppositor in fauorem alterius partis, an post publicationem & conclusionem causae possit in integrum restitutionem petere, lib. 1. q. 66. per totam.

Minor, vel Ecclesia compars ad iuuandum alteram, debet restitutionem petere aduersus omniam probationem intra quindecim dies a publicatione restitutum, non vero post, ib. nu. 3.

Minor & Ecclesia, aut Respub. non restituantur in criminalibus ad accusandum ad producendos novos testes, lib. 1. q. 70. nu. 1. nec contra processum vel sententiam supradictis personis accusantibus datur restitutio, ib. nu. 2.

Minor an restituatur aduersus probationem omniam in termino quinquaginta dierum a l. 9. & 10. tit. 7. lib. 5. Nouae Coll. Reg. in causis maioratum circa tenutam & possessionem obtinendam, lib. 2. q. 88. n. 1. cum seq.

Minor restituitur in remedijs possessorijs adipsendam, retinendam & recuperandam possessionis aduersus probationem omniam, ib. n. 2.

Minori competet restitutio in integrum, vt hereditatem sibi relictam consequatur aduersus propriam negligentiam, lib. 2. q. 115. n. 11.

Minor restituatur aduersus propriam negligentiam, non soluendi canonem in triennio, ne incidat in commissum, ib. nu. 12.

Minor exclusus a remedio legum huius Regni retrahendi rem patrimoniale vel uitam propter lapsum nouem dierum, an deducere in iudicio possit remedijs in empionem, ff. de minorib. ratione affectionis? lib. 2. q. 159. n. 1. cum seq.

Moderatum lucrum in pane costo taxandum a iudice quod dicitur, lib. 2. q. 180. n. 16.

Motus proprius Pij V. de ornamentis clericorum defunctorum loquens, intelligitur deducto prius aere alieno, lib. 2. q. 54. nu. 4.

Motus proprius Pij V. super forma creandi census laicus, non loquitur nec procedit quoties res in emphyteosin vel censum perpetuum alteri conceditur, lib. 2. q. 172. nu. 7. nec quoties res immobilis venditur certo quodam pretio, & primo eo census redimibilis constituitur, ib. nu. 8. & verba eiusdem motus proprii, ibi contractusque sub alia forma, & intelliguntur, lib. 2. q. 176. nu. 5.

Mulier quae commisit fornicationem cum clerico, efficitur de foro ipsius clerici, lib. 1. q. 66. n. 5. sed contrarium vide ib. n. 11.

Mulier & rusticus in his quae sunt introducta ad rigorem iuris conferuandum, vel quae concernunt formam actus non excusantur, sed formam generaliter traditam debent obseruare, l. 1. q. 4. n. 2.

Mulier & rusticus non restituuntur, nisi in calib. a iure expressis, ib. nu. 5.

Mulier & rusticus non restituuntur ad producendos testes post didicta restituta, lib. 1. q. 70. n. 7.

Mulier ad hoc, vt secundo nubere possit, quomodo certa esse debeat de morte prioris viri, lib. 2. q. 8. n. 3. cum seq.

Mulier sine certo nuncio secundas nuptias contrahens, non videtur nec praesumitur esse in bona fide, ib. n. 7.

Mulier, vel eius heres perens arthas a marito vel eius heredibus sibi promissas, tenetur probare eas non excedere decimam partem bonorum promittentis, lib. 2. q. 15. n. 3. sed verius est contrarium, vt ib. nu. 5.

Mulier transiens ad secundas nuptias tenetur restituere arthas filijs prioris matrimonij a quo processerunt, lib. 2. q. 18. nu. 3.

Mulier debetrix, vel heres debitoris fisci, an possit capi & incar-

& incarcerari pro debito ciuili fiscali, lib. 2. q. 13. n. 1. cum seq.

Mulier pro debito, quod ex dicto non descendit, non potest capi nec incarcerari, etiam si debitum sit fiscale, lib. 2. q. 25. n. 3.

Mulier etiam ratione tutelae non potest conueniri vltra quam facere potest, lib. 2. q. 26. nu. 2. & hoc propter reuerentiam, quam ei filius debet, & propter honestatem sexus, ib. n. 4.

Mulieres praesertim religiose non sunt trahende ad iudicium personaliter, nec tanquam testes proferendae testimonio, nec tanquam partes ad iurandum de calumnijs, etiam si ipse consentiant, sed ad domum earum mittendum est, lib. 2. q. 26. n. 6.

Mulier exorata non potest suscipere tutelam filiorum nec in antea suscepta remanere, ib. nu. 8.

Mulier nec pro debito ciuili arduo potest incarcerari, ib. nu. 12.

Mulier nupta meretrix, vel luxuriose viuens, non potest capi pro debito ciuili, lib. 2. q. 27. n. 1. & 2.

Mulier non potest fideiubere pro marito & se obligare simul cum eo, lib. 2. q. 28.

Mulier an possit fideiubere pro marito, quoties manifeste & euidenter probatur debitum esse conuersum in vtilitatem ipsius mulieris, lib. 2. q. 29. n. 19. cu seq.

Mulier intra annum luctus nubens, tenetur reddere vestes lugubres heredis mariti, lib. 2. q. 95. n. 1.

Mulier dicitur luxuriose viuere, quae meretricio more viuit, aut prodigali luxuria bona propria dissipat, lib. 2. q. 122. n. 2.

Mulier an possit renuntiare bonis quaesitis, vel quaerendis constante matrimonio, & sic an valeat pactum super hoc, tam generale quam speciale cum marito factum, lib. 2. q. 126. n. 1. cum seq.

Mulier constante matrimonio potest renuntiare bonis eo durante acquisitis in fauorem mariti in praedictum parentum vel filiorum, nisi fiat in fraudem legitima, vel nisi fuerit iam acquisita & incorporata in societate matrimonij, lib. 2. q. 127. n. 5.

Mulier an teneatur soluere partem debiti fideiussionis, quam maritus fecit constante matrimonio, si velit partem lucrorum, lib. 2. 228. n. 1. cum seq.

Mutatione personae mutatur qualitas & priuilegium, lib. 1. q. 3. nu. 16.

Mutatione personae mutatur qualitas inherens rei ratione personae, lib. 2. q. 112. n. 4.

N

Natura potius inclinatur ad id quod perfectius est, & sic ad masculinam procreationem qua femininum, lib. 1. q. 87. n. 3. nihilominus tamen impossibile est, secundum naturam intelligi, etiam ex medicorum iudicio, an partus ventris, antequam in lucem prodierit, sit masculus vel femina, ib. n. 2.

Naturalis, vel vicinus an possit esse locum tenens potestatis in sua patria ad modicum tempus ex aliqua causa, lib. 1. q. 34. per totam.

Nasci eo tempore quo naturaliter natus viuere non potest, & non nasci viuum, sunt paria, lib. 2. q. 100. num. 2.

Natus infra sextum mensem antequam attingat septimum, non est partus naturalis, ib. n. 4. & 9.

Nasci mortuus in dubio nemo praesumitur, lib. 2. q. 101. num. 9.

Nati ex damnato coitu, de iure communi non succedunt matri, lib. 2. q. 105. nu. 8.

Necessitas tempore potest quis se & animal suum saturare de fructibus terrae alterius, nec propterea committit furtum: sed & alia plura ratione necessitatis concessa referuntur libro 2. quaestio. 180. numero

Nemo ab Ecclesia violenter adducendus est, etiam si graue crimen perpetraverit, lib. 1. q. 2. n. 5.

Nepos ex filia meliorari potest, lib. 1. q. 14. n. 8.

Neptris non succedit, stante statuto, quod stantibus masculis filia femina non succedat, lib. 2. q. 14. n. 2.

Neptris ex filio maiori premortuo in vita patris praesertur patruo in successione maioratus, quando feminine in eo non excluduntur omnino, sed tantum propter masculos eiusdem gradus, lib. 1. q. 80. n. 1.

Nobilis, durante lite super nobilitate, an sicut cogitur contribuere, & non gaudet quasi possessione immunitatis etiam si tempore litis cepta esset in ea, etiam repellitur ab officiis, quae de iure vel consuetudine, vel statuto locorum nobilibus dantur, lib. 1. q. 15. per totam.

Nobilis qui ante litem motam super nobilitate erat in possessione habendi officia publica, quae nobilibus dantur, non erit postea lite pendente sua possessione priuatus immo poterit eligi & nominari ad praedicta & familia officia, non obstante lite pendente, libro 1. q. 25. nu. 3.

Nobilis propter officium mercaturae amittit priuilegium nobilitatis, quod procedit etiam in tacita negotiatione, lib. 1. q. 137. nu. 8. & 9. sed contra in primo, num. 18. & vide nu. 19.

Nobilis relinquens mercaturam, quam habebat, recuperat priuilegia nobilitatis, ib. n. 10.

Nobilis exerceat tabernam ministrando cibum & potum venientibus in domum suam, amittit priuilegia nobilitatis, lib. n. n. nisi quis per alios id exerceat, vt ib. nu. 2.

Nobiles in Hispania, receptum est non cogi ad tributorum solutionem, etiam si artem aliquam exerceant mechanicam, tamen si vili fungantur officio, gaudere non debent priuilegijs quibusdam nobilibus concessis, propter publicum decorum ipsius dignitatis, ib. num. 21.

Non inuenitur in iure expressum quod secunda sententia contra alimentarium lata, qua prima executio iam mandata reuocatur, debeat exsequi, non obstante appellatione, sicut prima executionem meretur in fauorem alimentorum, q. 1. 46. lib. 1. n. 7.

Notarius vel tabellio secularis, priuatus vel suspensus officio suo per sententiam, appellatus ab ea, interim pendente appellatione, potest exercere officium suum, lib. 1. q. 19. nu. 6.

Notarius antequam damnetur de falso, pendente processu, potest instrumenta conficere, licet honestus faciat, si interim a nouis instrumentis abstinat, lib. 1. q. 39. n. 8. diminuitur tamen fides aliorum instrumentorum postea ab eo confectorum, ib.

Notarius condemnatus de falso propter contumacia, non perdit instrumentorum confessionem, lib. 1. q. 39. nu. 14.

Notarij dicuntur serui publici, lib. 1. q. 137. nu. 5. & nu. 17. quomodo hoc intelligatur.

Notarius vel tabellio an debeat prius cognoscere partes, vel sufficiat quod tempore receptionis instrumenti illos agnoscat, audiens eorum verba & cognomine: prius probatur lib. 1. q. 143. n. 1. & ib. nu. 2. quid si notarius vel tabellio falso dicat cognoscere partes, ad quid teneatur.

Nouem dies dati a legibus huius regni consanguineis ad retrahendum, a quo tempore incipiant, an a tempore venditionis, vel traditionis, lib. 2. q. 131. per totam, & resoluitur a die venditionis incipere: & etiam si vera esset contraria sententia tenentium incipere praedicti nouem dies a tempore traditionis, sufficeret facta traditio, quae fit per constitutum, precarium vel alias, ib. nu. 2.